2025/50

10.1.2025.

DIREKTIVA VIJEĆA (EU) 2025/50

od 10. prosinca 2024.

o bržem i sigurnijem oslobođenju za preplaćeni porez po odbitku

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 115.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacrta zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenja Europskog parlamenta ([1]),

uzimajući u obzir mišljenja Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ([2]),

u skladu s posebnim zakonodavnim postupkom,

budući da:

(1) Osiguravanje pravednog oporezivanja na unutarnjem tržištu i dobro funkcioniranje unije tržišta kapitala među ključnim su političkim prioritetima Unije. U tom je kontekstu presudno uklanjanje prepreka prekograničnim ulaganjima, uz istodobno suzbijanje poreznih prijevara i poreznih zlouporaba. Takve prepreke postoje, na primjer, u slučajevima neučinkovitih i neproporcionalno opterećujućih postupaka u vezi s oslobođenjem za preplaćeni porez po odbitku na dividende ili na kamate na dionice ili obveznice kojima se trguje na burzi isplaćene nerezidentnim ulagateljima. Osim toga, u nekim slučajevima aktualna situacija pokazala se nedostatnom u sprečavanju stalnih rizika od porezne prijevare, utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza, što je vidljivo iz brojnih slučajeva mehanizama višestrukog potraživanja poreza i prijevare koji uključuju primjenu dividendne arbitraže ili smanjenja dividendi (*Cum*/*Ex* i *Cum*/*Cum*). Stoga se ovom Direktivom nastoji povećati učinkovitost postupaka poreza po odbitku i istodobno ih ojačati s obzirom na rizik od porezne prijevare i porezne zlouporabe.

(2) Kako bi se ojačala sposobnost država članica za sprečavanje i suzbijanje poreznih prijevara i poreznih zlouporaba, koja je trenutačno ograničena zbog općeg nedostatka pouzdanih i pravodobnih informacija o ulagateljima, potrebno je pružiti mogućnost za zajednički okvir za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku na prekogranična ulaganja u vrijednosne papire koja su otporna na rizik od porezne prijevare i porezne zlouporabe. Taj bi okvir doveo do konvergencije različitih postupaka za oslobođenje koji se primjenjuju u državama članicama, uz istodobno osiguravanje transparentnosti i jasnoće u pogledu identiteta ulagatelja za izdavatelje vrijednosnih papira, zastupnike za porez po odbitku, financijske posrednike i države članice, ovisno o slučaju. U tu bi se svrhu okvir trebao oslanjati na automatizirane postupke kao što je digitalizacija potvrde o poreznoj rezidentnosti u smislu postupka i oblika. Okvir bi ujedno trebao biti dovoljno fleksibilan kako bi se na odgovarajući način uzeli u obzir različiti sustavi koji se primjenjuju u različitim državama članicama, uz istodobno pružanje odgovarajućih instrumenata za borbu protiv zlouporabe kako bi se ublažio rizik od porezne prijevare, utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza. U tom je pogledu potrebno uzeti u obzir različite pristupe poreznih tijela ovisno o uspostavljenom sustavu oslobođenja od poreza. U okviru sustava oslobođenja na izvoru porezna tijela mogu, nakon primjene oslobođenja, samo dobiti relevantne informacije o ulagateljima i lancu isplata. S druge strane, ako se primjenjuje sustav povrata, za porezna tijela ključno je da prije primjene oslobođenja dobiju odgovarajuće informacije kako bi procijenila treba li odobriti oslobođenje. U obama sustavima oslobođenja utvrđuju se pravila o odgovornosti financijskog posrednika u slučaju neopravdanog oslobođenja. Ovom se Direktivom ne ograničava mogućnost država članica da reguliraju načine na koje ovlašteni financijski posrednici nadoknađuju sve financijske izdatke nastale pri prilagođavanju obvezama koje su utvrđene u ovoj Direktivi ili njihovu ispunjavanju.

(3) S obzirom na te razlike i načelo proporcionalnosti, odredbe ove Direktive koje se odnose na nacionalne registre ovlaštenih financijskih posrednika i obveze izvješćivanja o informacijama ne bi trebale biti obvezujuće za države članice koje imaju uspostavljen sveobuhvatan sustav oslobođenja na izvoru i stopu tržišne kapitalizacije ispod

([1]) Mišljenje od 28. veljače 2024. (objavljeno u SL C, C/2024/6762, 26.11.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6762/oj) i mišljenje od 14. studenoga 2024. (još nije objavljeno u Službenom listu).
([2]) SL C, C/2024/1580, 5.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/1580/oj.

određenog praga, kako je definirano u ovoj Direktivi. Cilj promicanja učinkovitih i otpornih sustava za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku na cijelom jedinstvenom tržištu trebao bi se smatrati postignutim ako države članice koje nastavljaju primjenjivati svoj nacionalni sustav oslobođenja na izvoru ispunjavaju oba ta kriterija kako su utvrđena u ovoj Direktivi. Kao prvo, kriterij tržišne kapitalizacije povezan je s veličinom gospodarstva i mogućim opsegom isplata dividendi. Niska tržišna kapitalizacija podrazumijeva male količine raspodjela dividendi, a time i manji rizik od porezne zlouporabe. Kada država članica dosegne ili premaši prag stope tržišne kapitalizacije tijekom određenog razdoblja, zajednička pravila ove Direktive trebala bi se primjenjivati i trebala bi ostati primjenjiva neovisno o tome hoće li se u bilo kojem trenutku nakon toga njezina stopa tržišne kapitalizacije spustiti ispod tog praga. Kao drugo, sveobuhvatni sustavi oslobođenja na izvoru koji omogućuju primjenu odgovarajuće porezne stope u trenutku plaćanja na jednostavan i učinkovit način trebali bi se smatrati jednakovrijednima sustavu oslobođenja na izvoru utvrđenom u ovoj Direktivi. Tim se dvama kriterijima zajedno može osigurati da ulagatelji na cijelom jedinstvenom tržištu imaju djelotvoran pristup učinkovitim postupcima za oslobođenje za porez po odbitku u svim državama članicama. Za države članice koje imaju relativno malo tržište dionica i čiji je nacionalni sustav oslobođenja na izvoru dovoljno učinkovit, zahtjev u pogledu izmjene tih sustava ne bi se smatrao proporcionalnim. Nadalje, budući da bi zajednička pravila ove Direktive obuhvatila skoro cijelo jedinstveno tržište, postigla bi se odgovarajuća konvergencija.

(4) Ovom se Direktivom usklađuje pristup sustavima oslobođenja za ulagatelje u svim državama članicama osiguravanjem zajedničkog sustava oslobođenja na izvoru i zajedničkog sustava brzog povrata, pri čemu se državama članicama i dalje ostavlja mogućnost da zadrže svoje nacionalne sustave oslobođenja na izvoru, pod određenim uvjetima i uzimajući u obzir razlike u razvoju gospodarstava država članica, istodobno osiguravajući pristup sustavima oslobođenja u državama članicama. U svakom slučaju, ovisno o kriterijima za procjenu rizika, dotične države članice koje smatraju primjerenim, na primjer, ojačati svoje instrumente za borbu protiv poreznih prijevara i poreznih zlouporaba, mogle bi primijeniti alate predviđene ovom Direktivom.

(5) Kako bi se smatrao sveobuhvatnim, nacionalni sustav oslobođenja na izvoru trebao bi sadržavati niz posebnih ključnih značajki navedenih u ovoj Direktivi. Trebao bi fizičkim osobama ili subjektima koji imaju pravo na takvo oslobođenje omogućiti opsežan pristup i pružiti oslobođenje ako porezni obveznik ima na njega pravo, osim ako se ne izvijesti o informacijama koje zahtijeva država članica. U načelu, zahtijevane informacije ne bi trebale nadilaziti podatke iz članaka 12., 13. ili 15. Nacionalni sustav oslobođenja na izvoru trebao bi omogućiti pristup izravnim i neizravnim ulaganjima i ne bi trebao imati dodatne prepreke ulasku osim onih iz članka 11. stavka 2. Stoga nacionalni sustav oslobođenja na izvoru ne bi trebao pružati samo pravnu mogućnost za oslobođenje, nego bi trebao i *de facto* odobriti oslobođenje u slučajevima kada porezni obveznik na njega ima pravo. Nacionalni sustav oslobođenja na izvoru ne bi trebao nametati dodatne obveze kao što je usporedni sustav izvješćivanja. Država članica trebala bi utvrditi pravila o odgovornosti za gubitak prihoda od poreza po odbitku i sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba o tom sustavu oslobođenja na izvoru. U pogledu uvjeta za stopu tržišne kapitalizacije Europsko nadzorno tijelo za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) trebalo bi dostaviti podatke koji se zahtijevaju na temelju regulatornih tehničkih standarda. Ako država članica ne ispunjava ili više ne ispunjava barem jedan od dvaju uvjeta u vezi sa sveobuhvatnim sustavom oslobođenja na izvoru i pragom stope tržišne kapitalizacije, trebala bi u nacionalno zakonodavstvo prenijeti sve odredbe ove Direktive.

(6) Kako bi se osigurao proporcionalan pristup, ova Direktiva trebala bi obuhvaćati postupke za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku samo u onim državama članicama koje ubiru porez po odbitku na dividende u gotovini i u obliku dionica po različitim stopama ovisno o poreznoj rezidentnosti određenog ulagatelja. U takvim slučajevima države članice trebaju pružiti oslobođenje ako primjenjuju višu stopu poreza u situaciji u kojoj se može primijeniti niža stopa. Države članice trebale bi imati i mogućnost provedbe sličnih postupaka u vezi s isplatama kamata nerezidentima na ime obveznica kojima se trguje na burzi kako bi se poboljšala učinkovitost relevantnog postupka oslobođenja i osigurala viša razina usklađenosti poreznih obveznika. Postupci iz ove Direktive ne odnose se na države članice kojima nisu potrebni postupci za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku na dividende i kamate, ovisno o slučaju. Ako je potrebno oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku i kako bi se osigurao zajednički pristup oslobođenju za preplaćeni porez po odbitku, ovom bi se Direktivom trebao predvidjeti zajednički sustav oslobođenja na izvoru i sustav brzog povrata koje trebaju provesti države članice.

(7) S obzirom na to da bi se ulagatelji mogli nalaziti u bilo kojoj državi članici, pravila za zajedničku i digitalnu potvrdu o poreznoj rezidentnosti (eTRC) trebala bi se primjenjivati u svim državama članicama. Kako bi se osiguralo da svi porezni obveznici Unije imaju pristup zajedničkom, primjerenom i djelotvornom dokazu o svojoj poreznoj rezidentnosti, države članice trebale bi primjenjivati automatizirane postupke za izdavanje potvrda o poreznoj rezidentnosti za potrebe primjene sustava oslobođenja na izvoru, sveobuhvatnog sustava oslobođenja na izvoru, sustava brzog povrata ili standardnog sustava povrata radi dobivanja oslobođenja za preplaćeni porez po odbitku na

dividende isplaćene za dionice kojima se trguje na burzi ili kamate isplaćene za obveznice kojima se trguje na burzi, ako je primjenjivo. Nadalje, eTRC-ovi bi se trebali izdavati u istom prepoznatljivom i prihvatljivom digitalnom obliku i s jednakim sadržajem.

(8) Kako bi se omogućila veća učinkovitost, TRC bi trebao obuhvaćati maksimalno razdoblje od kalendarske godine ili fiskalne godine, kao što je fiskalna godina između dvije kalendarske godine ili fiskalna godina dulja od kalendarske godine, za koju je izdan te bi trebao i dalje biti valjan za potvrđivanje rezidentnosti za to obuhvaćeno razdoblje. Države članice izdavateljice trebale bi moći potpuno ili djelomično poništiti eTRC ako porezna tijela imaju dokaz da porezni obveznik nije rezident države članice izdavateljice tijekom cijelog ili djelomičnog obuhvaćenog razdoblja. Kako bi se omogućila učinkovita identifikacija subjekata iz Unije, eTRC bi trebao sadržavati porezni identifikacijski broj ili, ako on ne postoji, odnosno u slučaju da dotična država članica ne izdaje takve brojeve za svoje porezne obveznike, funkcionalni ekvivalent u porezne svrhe. Usto, ako tijelo koje izdaje eTRC posjeduje takve podatke, eTRC bi trebao uključivati europski jedinstveni identifikator (EUID) ili identifikacijsku oznaku pravnog subjekta (LEI) ili bilo koji registracijski broj pravnog subjekta koji vrijedi tijekom cijelog obuhvaćenog razdoblja. Nadalje, u slučaju da porezni identifikacijski broj ne postoji za fizičku osobu jer država članica rezidentnosti ne izdaje takve brojeve svojim poreznim obveznicima, trebala bi biti moguća i uporaba funkcionalnog ekvivalenta u porezne svrhe. Upotrijebljene identifikacijske oznake trebale bi vrijediti tijekom cijelog obuhvaćenog razdoblja.

(9) Potvrda eTRC trebala bi sadržavati upućivanje na ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja u vezi s kojim porezni obveznik traži da ga se smatra rezidentom u porezne svrhe, ako je primjenjivo. Kako bi država članica izvora priznala eTRC kao valjani dokaz porezne rezidentnosti, kada se traži oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku u skladu s odredbama ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ključno je da eTRC uključuje upućivanje na primjenjivi ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Tijelo izdavatelj trebalo bi na pojedinom eTRC-u moći uputiti na više od jednog primjenjivog ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Iako je ponajprije namijenjen provedbi postupaka poreza po odbitku, eTRC bi mogao imati i šire područje primjene i služiti za dokazivanje rezidentnosti u porezne svrhe i za postupke koji nisu postupci poreza po odbitku. Za potrebe postupaka oslobođenja za porez po odbitku eTRC ne bi trebao sadržavati nikakve dodatne informacije. Potvrda eTRC trebala bi se izdavati samo jednom tijekom kalendarske godine ili jednom tijekom fiskalne godine, čak i ako isti porezni obveznik više puta ulaže u istim državama članicama izvora, pod uvjetom da rezidentnost poreznog obveznika u porezne svrhe ostaje nepromijenjena.

(10) Kako bi se ostvario cilj učinkovitijeg oslobođenja za preplaćeni porez po odbitku, u cijeloj Uniji trebalo bi uvesti zajedničke postupke kojima se omogućuje da se jasne i sigurne informacije o identitetu ulagatelja dobiju brzo, posebno u slučaju velikih baza ulagatelja, to jest u vezi s ulaganjem u vrijednosne papire kojima se trguje na burzi, kada je identificiranje pojedinačnih ulagatelja otežano. Takvi bi postupci trebali omogućiti i primjenu odgovarajuće porezne stope u trenutku isplate (oslobođenje na izvoru) ili brz povrat preplaćenog poreza. S obzirom na to da prekogranična ulaganja obično uključuju lanac isplata financijskih posrednika, relevantni postupci trebali bi također omogućiti praćenje i identifikaciju lanca posrednika, a time i prihoda od izdavatelja vrijednosnog papira do registriranog vlasnika, te informacije o osnovnom ulagatelju. Najčešće vrste investicijskih aranžmana obično uključuju skrbničku banku ili drugi investicijski subjekt, kao što je broker, koji u svoje ime drži vrijednosne papire za račun osnovnog ulagatelja. U takvim bi aranžmanima osnovni ulagatelj bio taj koji bi se smatrao registriranim vlasnikom vrijednosnih papira. Države članice koje primjenjuju porez po odbitku na prihod od vrijednosnih papira i pružaju oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku, a nemaju uspostavljen sveobuhvatan sustav oslobođenja na izvoru ili imaju stopu tržišne kapitalizacije jednaku pragu navedenom u ovoj Direktivi ili veću, trebale bi stoga uspostaviti i voditi nacionalni registar financijskih posrednika koji imaju važnu ulogu u lancu isplata. Nakon što se upišu u registar, od takvih bi se financijskih posrednika trebalo zahtijevati da izvijeste o informacijama koje su im dostupne o isplatama dividendi ili kamata koje obrađuju, ako je primjenjivo. Zahtijevane informacije trebale bi biti ograničene na informacije koje su presudne za rekonstrukciju lanca isplata i korisne za sprečavanje rizika od porezne prijevare ili porezne zlouporabe, u mjeri u kojoj su takve informacije dostupne posredniku koji provodi izvješćivanje. Države članice koje primjenjuju porez po odbitku na kamate po različitim stopama i koje moraju sudjelovati u sličnim postupcima za oslobođenje ili koje imaju uspostavljen sveobuhvatan sustav oslobođenja na izvoru za isplate dividendi i čija je stopa tržišne kapitalizacije ispod praga navedenog u ovoj Direktivi, također bi mogle razmotriti uporabu uspostavljenog nacionalnog registra, ovisno o slučaju.

(11) Budući da su financijski posrednici u lancima isplata vrijednosnih papira najčešće velike institucije kako su definirane u Uredbi (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ([3]) i središnji depozitoriji vrijednosnih papira koji pružaju usluge zastupnika za porez po odbitku, ti bi subjekti trebali biti obvezni zatražiti upis u nacionalne registre država

([3]) Uredba (EU) br. 575/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

članica. Ako takvi subjekti posluju putem podružnice ili podružnica ili putem jednog ili više društava kćeri u bilo kojoj državi članici, trebalo bi im se dopustiti da ispune obvezu upisa u registar u svakoj državi članici izvora bilo kao jedan ovlašteni financijski posrednik na razini grupe ili na razini pojedinačne podružnice ili društva kćeri ili kombinaciju navedenog. Ostalim financijskim posrednicima također bi trebalo biti dopušteno da po vlastitom nahođenju zatraže upis u nacionalne registre država članica. U objema situacijama, u okviru obveznog ili dobrovoljnog upisa u registar, financijski posrednici trebali bi imati mogućnost podnijeti zahtjev ili da ih zastupa drugi financijski posrednik koji je dio iste grupe i koji djeluje u njihovo ime kako bi se administrativno opterećenje i utjecaj na način na koji žele biti organizirani sveli na najmanju moguću mjeru. Financijski posrednici trebali bi zatražiti upis u registar podnošenjem zahtjeva putem Europskog portala ovlaštenih financijskih posrednika („Portal”), koji bi trebao služiti kao jedinstvena ulazna točka. Te bi zahtjeve putem Portala trebalo proslijediti relevantnim državama članicama. Nakon toga države članice trebale bi odlučiti o zahtjevu za upis u registar. Stoga bi Portal trebao služiti kao alat koji odražava odluke država članica u pogledu upisa financijskih posrednika u registar.

(12) Ovom bi se Direktivom također trebala predvidjeti pravila o zahtjevima za upis u nacionalne registre, kao i pravila o odbijanju upisa u registar. U slučaju odbijanja upisa u registar, financijskim posrednicima i dalje bi trebalo dopustiti podnošenje drugog zahtjeva za upis u registar u kasnijoj fazi ako su razlozi za odbijanje otklonjeni. Nakon upisa u registar, financijski posrednici trebali bi se smatrati „ovlaštenim financijskim posrednicima” u odgovarajućoj državi članici i podlijegati obvezama za ovlaštene financijske posrednike na temelju ove Direktive. Države članice trebale bi na Portalu ažurirati informacije o upisu ovlaštenog financijskog posrednika u registar. Ovom bi se Direktivom također trebala predvidjeti pravila o uklanjanju ovlaštenih financijskih posrednika iz nacionalnog registra ili o uskraćivanju mogućnosti da zatraže oslobođenje. Ako država članica odluči ukloniti ovlaštenog financijskog posrednika iz registra, odbije ovlaštenom financijskom posredniku mogućnost da zatraži oslobođenje ili odbije zahtjev za upis u registar, ta bi država članica trebala u skladu s time ažurirati informacije na Portalu. Svrha je takvih ažuriranja omogućiti državama članicama da evaluiraju poduzete mjere, kao što su uklanjanje ili odbijanje, te da ih razmotre u kontekstu svih budućih zahtjeva za upis u registar istog financijskog posrednika u vlastitim nacionalnim registrima. Nacionalna pravila dotične države članice primjenjuju se na prava i obveze dotičnih stranaka, uključujući pravo na žalbu u odnosu na sve odluke koje donese država članica u vezi s upisom u registar i uklanjanjem iz njezina nacionalnog registra.

(13) Kako bi se osigurala veća transparentnost u pogledu identiteta i okolnosti ulagatelja koji prima isplate dividende ili kamate te u pogledu tijeka isplata od izdavatelja, ovlašteni financijski posrednici trebali bi u određenom roku izvijestiti o relevantnom skupu informacija. U ovoj Direktivi trebalo bi predvidjeti dvije mogućnosti izvješćivanja: izravno i neizravno izvješćivanje. Ako je izvješćivanje izravno, ovlašteni financijski posrednik trebao bi izravno izvješćivati nadležno tijelo države članice izvora. Ako je izvješćivanje neizravno, o informacijama bi trebali izvješćivati ovlašteni financijski posrednici uzduž lanca isplata za vrijednosne papire prema njihovu slijedu i u vezi s položajem tih ovlaštenih financijskih posrednika u lancu isplata za vrijednosne papire kojem pripadaju. Rezultat bi trebao biti da te informacije dođu do zastupnika za porez po odbitku ili imenovanog ovlaštenog financijskog posrednika koji o tim informacijama izvješćuje nadležno tijelo države članice izvora. Dostavljeni podaci trebali bi uključivati informacije o prihvatljivosti dotičnog ulagatelja, ali bi trebali biti ograničeni na informacije koje su dostupne ovlaštenom financijskom posredniku koji provodi izvješćivanje. Financijski posrednici koji nisu obvezni registrirati se kao ovlašteni financijski posrednici i nisu se odlučili registrirati kao takvi ne bi trebali podlijegati obvezama izvješćivanja na temelju ove Direktive. Međutim, informacije o isplatama koje obrađuju takvi posrednici koji nisu ovlašteni financijski posrednici i dalje su relevantne za pravilnu rekonstrukciju lanca isplata prije primjene sustava oslobođenja navedenih u ovoj Direktivi.

(14) Kako bi se osiguralo da u lancu isplata nema informacijskih praznina i kako bi se ulagateljima omogućio pristup postupcima za oslobođenje, ovom Direktivom trebalo bi se ovlaštenom financijskom posredniku, bez obzira na to je li taj ovlašteni financijski posrednik uključen u određeni lanac isplata, omogućiti da bude financijski posrednik u tom lancu. To znači da ovlašteni financijski posrednik ima odgovornosti i obveze povezane s izvješćivanjem o informacijama i sa sustavom oslobođenja koje bi financijski posrednik imao da je ovlašteni financijski posrednik. Zahvaljujući tom aranžmanu među financijskim posrednicima porezna tijela mogla bi dobiti sve relevantne informacije i uskladiti informacije u cijelom lancu isplata na djelotvoran način, a ulagatelji bi mogli imati pristup sustavu oslobođenja, čak i u slučajevima koji uključuju financijskog posrednika koji nije upisan u registar u državi članici niti podliježe obvezama na temelju ove Direktive.

(15) Ovom se Direktivom ne bi trebalo spriječiti ovlaštene financijske posrednike da eksternaliziraju zadaće povezane s ispunjavanjem svojih obveza na temelju ove Direktive. Stoga bi se ovlaštenom financijskom posredniku trebalo dopustiti da se oslanja na treću stranu kako bi ispunio relevantne obveze u vezi s postupcima poreza po odbitku. U svakom slučaju te bi obveze trebale ostati odgovornost ovlaštenog financijskog posrednika koji je eksternalizirao svoje odgovornosti.

(16) Kako bi unija tržišta kapitala postala djelotvornija i konkurentnija, trebalo bi olakšati i ubrzati postupke za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku na prihod od vrijednosnih papira ako su relevantni ovlašteni financijski posrednici dostavili odgovarajuće informacije, među ostalim o identitetu ulagatelja. Relevantni ovlašteni financijski posrednici jesu svi ovlašteni financijski posrednici u lancu isplata za vrijednosne papire koji se nalaze između ulagatelja i izdavatelja vrijednosnih papira i od kojih bi se moglo zahtijevati da dostave informacije o isplatama koje su u lancu izvršili financijski posrednici koji nisu ovlašteni. Uzimajući u obzir različite pristupe diljem država članica, trebalo bi predvidjeti dvije vrste postupaka: prvo, sustav oslobođenja na izvoru pri čemu se u trenutku odbitka primjenjuje odgovarajuća stopa poreza i, drugo, sustav brzog povrata u kojem ovlašteni financijski posrednik podnosi zahtjev za povrat, a obrađuje ga porezno tijelo države članice izvora u utvrđenom roku koji je predviđen ovom Direktivom. Ako takvi povrati nisu obrađeni u tom roku, primjenjuju se zatezne kamate ako se to predviđa nacionalnim pravilima. Države članice koje primjenjuju poglavlje III. ove Direktive trebale bi moći uvesti sustav oslobođenja na izvoru ili sustav brzog povrata ili njihovu kombinaciju, osiguravajući da barem jedan sustav bude dostupan svim ulagateljima, u skladu sa zahtjevima ove Direktive. Država članica koja se odučila za takvu kombinaciju trebala bi moći ograničiti uporabu jednog sustava za posebne slučajeve, kao što su scenariji niskog rizika, pod uvjetom da drugi sustav ostane dostupan za sve druge slučajeve obuhvaćene ovom Direktivom. Oni koji primaju isplate izvan područja primjene ove Direktive, kao što su dividende trgovačkih društava uvrštenih na burzu isplaćene registriranim vlasnicima koji su rezidenti države članice izvora u porezne svrhe, dividende trgovačkih društava koja nisu uvrštena na burzu ili kamate u slučajevima ako država članica nije odlučila primjenjivati ovu Direktivu za isplatu kamata, i dalje bi mogli imati pravo zatražiti oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku u okviru nacionalnog sustava oslobođenja na izvoru ili povrata koji se primjenjuje na postupke povezane s tim isplatama.

(17) Ako relevantni zahtjevi ove Direktive nisu ispunjeni za isplate obuhvaćene područjem primjene ove Direktive ili ako dotični ulagatelj to želi, države članice trebale bi primjenjivati postupke oslobođenja za porez po odbitku utemeljene na nacionalnom standardnom sustavu povrata kao rezervnom u odnosu na ubrzane postupke utvrđene u ovoj Direktivi. Ulagatelji koji imaju pravo na oslobođenje, ili njihovi ovlašteni predstavnici, trebali bi moći zatražiti povrat preplaćenog poreza po odbitku plaćenog u državi članici samo ako ovlašteni financijski posrednik nije iskoristio sustav oslobođenja na izvoru ili sustav brzog povrata.

(18) Ako postoji rizik od porezne prijevare ili porezne zlouporabe, države članice trebale bi moći izvršavati mjere za borbu protiv prijevara i provoditi temeljite istrage prije obrade zahtjeva za brzi povrat. Kako bi to učinile, države članice trebale bi imati pravo odbiti zahtjev za povrat pod određenim uvjetima. Ti bi uvjeti trebali uključivati slučajeve u kojima uvjeti za taj zahtjev nisu ispunjeni ili u kojima se lanac isplata ne može rekonstruirati. Također bi trebalo biti moguće odbiti zahtjev za povrat ako država članica odluči pokrenuti postupak provjere ili porezni nadzor koji se temelji na kriterijima za procjenu rizika. Također bi trebalo biti moguće provesti te postupke provjere ili poreznog nadzora u svakom od slučaja za koji se utvrdi da predstavlja rizik od porezne prijevare ili porezne zlouporabe.

(19) Kako bi se zaštitili sustavi za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku, države članice koje vode nacionalni registar trebale bi od ovlaštenih financijskih posrednika zahtijevati i da provjere prihvatljivost ulagatelja koji žele zatražiti oslobođenje. Ovlašteni financijski posrednici osobito bi trebali prikupiti potvrdu o poreznoj rezidentnosti relevantnog ulagatelja i izjavu da taj ulagatelj ima pravo na oslobođenje za porez po odbitku na temelju nacionalnih pravila države članice izvora ili ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja te, ako to zahtijeva država članica izvora, izjavu da je ulagatelj stvarni vlasnik dividende ili kamate u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja kako je opisano u komentaru o članku 10. ili članku 11. OECD-ova modela ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja dohotka i imovine. Stoga bi države članice izvora trebale imati mogućnost zahtijevati izjavu o stvarnom vlasništvu.

(20) Od ovlaštenih financijskih posrednika trebalo bi zahtijevati da provjere primjenjivu stopu poreza po odbitku na temelju posebnih okolnosti ulagatelja i navedu jesu li upoznati s bilo kojim financijskim aranžmanom koji uključuje odnosne vrijednosne papire i koji prije datuma prestanka prava na dividende nije namiren, istekao je ili je na drugi način raskinut. U tom bi kontekstu obvezu trebalo razumijevati u smislu da bi ovlašteni financijski posrednik najbliži ulagatelju, njegov klijent, trebao poduzeti razumne mjere za provedbu takvih provjera u dobroj vjeri. Na primjer,

ovlašteni financijski posrednici trebali bi provjeriti jesu li informacije u eTRC-u ili njegovu ekvivalentu ili informacije u izjavi ulagatelja proturječne informacijama koje su ti ovlašteni financijski posrednici prikupili o svojim klijentima u uobičajenom tijeku poslovanja. Takve informacije obuhvaćaju informacije o računu ulagatelja i druge informacije koje su možda prikupili kao rezultat poštovanja primjenjivih pravila o poznavanju svojeg klijenta. Stoga se od ovlaštenih financijskih posrednika ne bi trebalo zahtijevati da provode daljnje provjere ili da traže i prikupljaju dodatne informacije od svojeg klijenta. Osim toga, ulagatelj bi trebao biti obvezan obavijestiti financijskog posrednika o svim promjenama svojih relevantnih okolnosti. Državama članicama trebalo bi dopustiti da omoguće da se zahtjevi dubinske analize provode na godišnjoj osnovi, osim ako ovlašteni financijski posrednik zna ili bi trebao znati da je došlo do promjene okolnosti ili da su informacije netočne ili nepouzdane.

(21) Primjena postupaka oslobođenja za porez po odbitku na temelju ove Direktive podliježe uvjetu da je registrirani vlasnik, koji je fizička osoba ili subjekt i koji ima pravo na primanje dividende ili kamata kao imatelj vrijednosnih papira, ujedno i osoba koja ima pravo na oslobođenje za porez po odbitku u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, kako je primjenjivo. Ako registrirani vlasnik ujedno ima pravo na oslobođenje, trebale bi se primjenjivati samo odredbe za izravna ulaganja. Međutim, u situacijama u kojima registrirani vlasnik i osoba koja ima pravo na oslobođenje nisu ista osoba, trebale bi se primjenjivati odredbe za neizravna ulaganja. Odredbama o neizravnim ulaganjima predviđa se oslobođenje u slučajevima u kojima bi određeni subjekti za zajednička ulaganja (CIU) ili njihovi ulagatelji mogli imati pravo na oslobođenje, ali nisu registrirani vlasnik jer vrijednosne papire drži druga pravna osoba ili fiskalno transparentni CIU. Odredbama o neizravnim ulaganjima osigurava se da legitimni ulagatelji imaju pristup postupcima na temelju ove Direktive. Stoga bi se koncept CIU-a trebao tumačiti na način da uključuje CIU-ove koji imaju pravo na oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku u svoje ime te CIU-ove u kojima ulagatelji koji drže udjele u CIU-u imaju pravo na oslobođenje, na temelju nacionalnih pravila države članice izvora ili ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja. Ako sudjeluje u neizravnim ulaganjima, ovlašteni financijski posrednik i dalje bi trebao imati obvezu ispunjavanja zahtjeva dubinske analize. Nadalje, trebalo bi biti moguće ovlaštenog financijskog posrednika smatrati odgovornim u slučaju gubitka prihoda od poreza.

(22) Uvažava se da se financijski aranžmani mogu koristiti za premještanje vlasništva, u cijelosti ili djelomično, nad vrijednosnim papirima ili relevantnih rizika ulaganja. Ima slučajeva u kojima su se takvi aranžmani upotrebljavali u dividendnoj arbitraži i mehanizmima smanjenja dividendi, kao što su *Cum*/*Ex* i *Cum*/*Cum*, isključivo u svrhu dobivanja povrata u slučajevima u kojima na njih nema prava ili povećanja iznosa povrata na koji je ulagatelj imao pravo. Trebalo bi biti moguće aranžmane kao što su budućnosni ugovori, repo transakcije, pozajmljivanje vrijednosnih papira drugoj ugovornoj strani ili od druge ugovorne strane, transakcije prodaje i ponovne kupnje, izvedenice, maržni krediti i ugovori na razliku (CFD-ovi) smatrati financijskim aranžmanima u slučajevima u kojima podrazumijevaju privremenu ili trajnu podjelu između fizičke osobe ili subjekta koji snosi gospodarske rizike ulaganja i pravnog vlasnika dionice ili temeljnih prava. Ti primjeri nisu iscrpni.

(23) Nadalje, u slučaju financijskih aranžmana, podrazumijeva se da se vlasništvo nad vrijednosnim papirima ne prenosi na kupca ili zajmoprimca ako gospodarski rizik ostaje na prodavatelju ili zajmodavcu vrijednosnih papira bilo kojim pravnim transakcijama kao što su pozajmljivanje vrijednosnih papira, opcije ili budućnosni ugovori. Trebalo bi biti moguće svaki aranžman na temelju kojeg se dividende nadoknađuju među dotičnim stranama smatrati financijskim aranžmanom. Te dotične strane ne dobivaju uvijek naknadu u gotovini, već mogu dobiti naknadu i na neizravan način, na primjer putem razlike u cijenama vrijednosnih papira ili izvedenica. Informacije o financijskim aranžmanima potrebne su poreznim tijelima za borbu protiv poreznih prijevara i poreznih zlouporaba. Ako se o takvim informacijama izvješćuje izravno, trebalo bi ih zahtijevati samo od ovlaštenih financijskih posrednika koji su zbog svojeg položaja u lancu možda bili izravno uključeni u relevantni financijski aranžman, što će biti slučaj za ovlaštene financijske posrednike koji zahtijevaju oslobođenje. Ako se o takvim informacijama izvješćuje neizravno, o informacijama o financijskim aranžmanima trebao bi izvješćivati ovlašteni financijski posrednik registriranog vlasnika. U takvim bi slučajevima o informacijama trebalo izvješćivati uzduž lanca isplata za vrijednosne papire prema njihovu slijedu tako da u konačnici dođu do zastupnika za porez po odbitku ili imenovanog ovlaštenog financijskog posrednika. To znači da drugi ovlašteni financijski posrednici koji izvješćuju trebaju prenijeti informacije o tim financijskim aranžmanima zastupniku za porez po odbitku ili imenovanom ovlaštenom financijskom posredniku, čak i ako ti ovlašteni financijski posrednici koji izvješćuju nisu izravno uključeni u relevantni financijski aranžman. Izvješćivanje o financijskim aranžmanima ne bi trebalo biti obvezno u slučaju obveznica i isplata kamata.

(24) Države članice trebale bi moći ograničiti primjenu sustava oslobođenja na izvoru ili sustava brzog povrata u slučajevima koji predstavljaju povećani rizik od porezne prijevare ili porezne zlouporabe. Stoga je primjereno utvrditi popis takvih slučajeva u kojima države članice imaju mogućnost isključiti zahtjeve za oslobođenje i provesti

daljnje provjere. Kako bi se uzele u obzir razlike u nacionalnim pravnim sustavima, a posebno procjene poreznog rizika, utvrđivanje takvog popisa ne bi trebao biti obvezan, a države članice trebale bi imati pravo po vlastitom nahođenju odrediti koji bi od takvih slučajeva trebao biti obuhvaćen standardnim sustavom povrata. Države članice trebale bi osigurati da se nacionalnim pravilima kojima se prenosi ova Direktiva ne dopušta da slučajevi za koje države članice smatraju da predstavljaju povećani rizik imaju koristi od oslobođenja na izvoru ili brzog povrata. Takvim bi se mjerama osiguralo da porezna tijela budu u boljem položaju za borbu protiv zlouporabe jer bi mogla provesti dodatne provjere kako bi utvrdila jesu li zahtjevi za oslobođenje opravdani i trebaju li se odobriti. Jedna od tih mjera sastoji se od praga koji se odnosi na bruto iznos dividende. Taj bi se prag trebao izračunati po registriranom vlasniku ili po ulagatelju koji ima pravo na oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku ako je registrirani vlasnik subjekt za zajednička ulaganja ili pravna osoba koju je takav subjekt imenovao. Taj se prag ne bi trebao primjenjivati u slučajevima u kojima subjekt za zajednička ulaganja koji ima poslovni nastan u Uniji i podliježe propisima u Uniji ili ima upravitelja s poslovnim nastanom u Uniji i koji podliježe propisima u Uniji, sustav obveznog mirovinskog osiguranja države članice ili institucija za strukovno mirovinsko osiguranje, koja je registrirana ili ima odobrenje za rad u državi članici u skladu s člankom 9. stavkom 1. Direktive (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća ([4]), ima pravo na oslobođenje. Ti su subjekti, sustavi i institucije u velikoj mjeri regulirani i podliježu nadzoru nacionalnih nadležnih tijela i strogim unutarnjim kontrolama. Tom se regulacijom i nadzorom osigurava usklađenost s relevantnim propisima i smanjuje rizik od porezne prijevare i porezne zlouporabe.

(25) Međutim, postoje slučajevi u kojima bi porezni obveznici mogli zatražiti sniženu stopu poreza po odbitku na temelju pravnih akata Unije provedenih nacionalnim pravilima. To bi obično bio slučaj kada se nacionalnim pravilima osigurava da se sloboda poslovnog nastana ili slobodnog kretanja kapitala jednako dodjeljuje u domaćim i u inozemnim usporedivim situacijama ili u slučaju prenošenja direktive. Za takve slučajeve može se zahtijevati provođenje provjera, posebno kako bi se procijenila usporedivost situacija i primjenjivost nacionalnog prava na prekogranične slučajeve. Kada se zahtijevaju takve provjere, države članice trebale bi moći rješavati te slučajeve u okviru njihovih postojećih nacionalnih sustava oslobođenja na izvoru, što dovodi do oslobođenja za preplaćeni porez po odbitku na najbrži i najsigurniji način.

(26) S obzirom na važnu ulogu ovlaštenih financijskih posrednika pri izvješćivanju o potpunim i točnim informacijama koje služe kao osnova za oslobođenje za porez po odbitku ili povrat poreza po odbitku, primjereno je da nacionalna pravila država članica sadržavaju barem pravila prema kojima se ovlašteni financijski posrednici mogu smatrati odgovornima za puni ili djelomični gubitak prihoda od poreza po odbitku koji nastane zbog njihova potpunog ili djelomičnog nepoštovanja ključnih obveza iz ove Direktive. Države članice trebale bi moći u svojim nacionalnim pravilima utvrditi objektivnu i solidarnu odgovornost za ovlaštene financijske posrednike koji zahtijevaju oslobođenje. Osim toga, drugi aspekti odgovornosti trebali bi i dalje biti u potpunosti uređeni nacionalnim pravilima država članica. Ti drugi aspekti uključuju zastupnike za porez po odbitku koji djeluju zajednički ili pojedinačno i koji ne djeluju kao ovlašteni financijski posrednici, te slučajeve povezane s izravnom ili neizravnom odgovornošću registriranih vlasnika i ulagatelja koji ovlaštenim financijskim posrednicima dostavljaju nepotpune ili netočne informacije. Ovom Direktivom ne utvrđuju se pravila o odgovornosti u pogledu standardnog sustava povrata.

(27) Kako bi se osigurala djelotvornost primjenjivih pravila, države članice trebale bi utvrditi pravila o sankcijama primjenjiva na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive. Takve sankcije trebale bi biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

(28) Pravilno prenošenje ove Direktive u svakoj dotičnoj državi članici presudno je za promicanje unije tržišta kapitala u cjelini, kao i za zaštitu poreznih prihoda država članica. Države članice stoga bi Komisiji trebale redovito priopćavati statističke informacije o provedbi i izvršenju nacionalnih mjera donesenih na temelju ove Direktive na njihovu državnom području. Komisija bi trebala pripremiti evaluaciju na temelju informacija koje su dostavile države članice i drugih dostupnih podataka kako bi evaluirala djelotvornost primjenjivih pravila. U tom bi kontekstu Komisija trebala razmotriti nužnost ažuriranja pravila uvedenih ovom Direktivom.

(29) Kako bi se osigurali jedinstveni uvjeti za provedbu ove Direktive, posebno za digitalnu potvrdu o poreznoj rezidentnosti, Portal, izvješćivanje koje provode financijski posrednici, izjavu registriranog vlasnika te zahtjev za oslobođenje na temelju ove Direktive, Komisiji bi trebalo dodijeliti provedbene ovlasti za donošenje standardnih

([4]) Direktiva (EU) 2016/2341 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. prosinca 2016. o djelatnostima i nadzoru institucija za strukovno mirovinsko osiguranje (SL L 354, 23.12.2016., str. 37.).

obrazaca s ograničenim brojem elemenata, uključujući odredbe o jeziku. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ([5]).

(30) Svaka obrada osobnih podataka koja se provodi u okviru ove Direktive trebala bi biti u skladu s Uredbom (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća ([6]). Operacije obrade podataka predviđene u okviru ove Direktive imaju za cilj biti u službi općeg javnog interesa, odnosno pitanja oporezivanja, te imaju za dodatne ciljeve suzbijanje porezne prijevare, utaje poreza i izbjegavanja plaćanja poreza, zaštitu poreznih prihoda i promicanje pravednog oporezivanja, čime se jačaju mogućnosti za socijalnu, političku i gospodarsku uključenost u državama članicama. Stoga bi, u svrhu ispravne primjene ove Direktive i radi zaštite tih ciljeva od općeg javnog interesa, države članice trebale imati mogućnost ograničavanja opsega određenih prava ispitanika navedenih u Uredbi (EU) 2016/679. Međutim, takva ograničenja ne bi smjela prelaziti ono što je nužno za postizanje tih ciljeva. U odnosu na dodatne informacije koje bi se mogle zahtijevati na temelju ove Direktive za dokazivanje rezidentnosti poreznog obveznika u porezne svrhe, prikupljanje takvih informacija koje se odnose na fizičku osobu trebalo bi razumijevati na način da je ograničeno na identifikaciju fizičke osobe.

(31) S obzirom na to da cilj ove Direktive ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog prekogranične prirode dotičnih transakcija i potrebe za smanjenjem troškova usklađivanja na unutarnjem tržištu u cjelini on na bolji način može ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti navedenim u članku 5. Ugovora o Europskoj uniji. U skladu s načelom proporcionalnosti navedenim u tom članku, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.

(32) Provedeno je savjetovanje s Europskim nadzornikom za zaštitu podataka u skladu s člankom 42. stavkom 1. Uredbe (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća ([7]) te je on dao mišljenje 8. kolovoza 2023.,

DONIJELO JE OVU DIREKTIVU:

POGLAVLJE I.

Opće odredbe

Članak 1.

Predmet

Ovom Direktivom utvrđuju se pravila o:

(a) izdavanju digitalne potvrde o poreznoj rezidentnosti koju izdaje država članica; i

(b) postupku oslobođenja za preplaćeni porez po odbitku koji država članica može ubirati na dividende od dionica kojima se trguje na burzi i, ako je primjenjivo, na kamatu od obveznica kojima se trguje na burzi, isplaćenu registriranim vlasnicima koji su rezidenti u porezne svrhe izvan te države članice.

Članak 2.

Područje primjene

1. Poglavlja I. i IV. primjenjuju se na sve države članice. Poglavlje II. primjenjuje se u svim državama članicama na sve fizičke osobe i subjekte koji su rezidenti u porezne svrhe u njihovoj poreznoj jurisdikciji.

([5]) Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

([6]) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL L 119, 4.5.2016., str. 1.).

([7]) Uredba (EU) 2018/1725 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2018. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka u institucijama, tijelima, uredima i agencijama Unije i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Uredbe (EZ) br. 45/2001 i Odluke br. 1247/2002/EZ (SL L 295, 21.11.2018., str. 39.).

2. Poglavlje III. primjenjuje se na sve države članice koje pružaju oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku na dividende isplaćene za dionice kojima se trguje na burzi koje je izdao subjekt koji je rezident u porezne svrhe u njihovoj jurisdikciji:

(a) ako nemaju sveobuhvatan sustav oslobođenja na izvoru koji je primjenjiv na takav preplaćeni porez po odbitku; ili

(b) ako njihova stopa tržišne kapitalizacije, kako je navedena u četirima posljednjim objavama Europskog nadzornog tijela za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA) dostupnima 31. prosinca 2028., iznosi 1,5 % ili više za svaku od četiri uzastopne godine.

3. Država članica koja ima sveobuhvatan sustav oslobođenja na izvoru koji se primjenjuje na preplaćeni porez po odbitku na dividende isplaćene za dionice kojima se trguje na burzi koje je izdao rezident u njezinoj jurisdikciji može odlučiti primjenjivati poglavlje III. ako je njezina stopa tržišne kapitalizacije, kako je navedena u četirima posljednjim objavama ESMA-e dostupnima 31. prosinca 2028., manja od 1,5 % tijekom barem jedne od četiriju uzastopnih godina.

4. Država članica primjenjuje poglavlje III. u roku od pet godina od četvrte uzastopne objave podataka od strane ESMA-e iz koje je vidljivo da je stopa tržišne kapitalizacije te države članice dosegnula ili premašila 1,5 % tijekom svake od četiriju uzastopnih godina.

5. Država članica koja pruža oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku na kamate isplaćene za obveznice kojima se trguje na burzi koje je izdao rezident u njezinoj jurisdikciji može primjenjivati Poglavlje III.

6. Nakon što se poglavlje III. počne primjenjivati na bilo koju državu članicu na temelju stavka 2. ili 4. ovog članka, nastavlja se primjenjivati na tu državu članicu, bez obzira na to jesu li zahtjevi za njegovu primjenu i dalje ispunjeni.

Ako država članica odluči primjenjivati poglavlje III. u skladu sa stavkom 3. ovog članka, takva je odluka neopoziva.

Članak 3.

Definicije

1. Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

1. „preplaćeni porez po odbitku” znači razliku između iznosa poreza po odbitku koji država članica ubire za isplate dividende ili kamate po osnovi vrijednosnih papira nerezidentnim vlasnicima na temelju primjene opće domaće porezne stope i nižeg iznosa poreza po odbitku koji ta država članica primjenjuje na iste dividende ili kamate u skladu s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja ili posebnim nacionalnim pravilima, ovisno o slučaju;

2. „dionica kojom se trguje na burzi” znači dionica uvrštena za trgovanje na uređenom tržištu ili kojom se trguje na multilateralnoj trgovinskoj platformi;

3. „obveznica kojom s trguje na burzi” znači obveznica uvrštena za trgovanje na uređenom tržištu ili kojom se trguje na multilateralnoj trgovinskoj platformi ili na organiziranoj trgovinskoj platformi;

4. „financijski posrednik” znači bilo što od sljedećeg što je dio lanca isplata za vrijednosne papire između subjekta koji izdaje vrijednosne papire i registriranog vlasnika koji prima plaćanja na ime tih vrijednosnih papira:

   (a) središnji depozitorij vrijednosnih papira kako je definiran u članku 2. stavku 1. Uredbe (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([8]);

   (b) kreditna institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 1. Uredbe (EU) br. 575/2013;

   (c) investicijsko društvo;

   (d) podružnica bilo kojeg od subjekata navedenih u točkama (a), (b) ili (c); ili

([8]) Uredba (EU) br. 909/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o poboljšanju namire vrijednosnih papira u Europskoj uniji i o središnjim depozitorijima vrijednosnih papira te izmjeni direktiva 98/26/EZ i 2014/65/EU te Uredbe (EU) br. 236/2012 (SL L 257, 28.8.2014., str. 1.).

(e) pravna osoba iz treće zemlje, koja je na temelju usporedivog zakonodavstva treće zemlje rezidentnosti ovlaštena za pružanje usluga usporedivih s uslugama koje pruža bilo koji od subjekata navedenih u točkama (a), (b) ili (c), ili podružnica takve pravne osobe iz treće zemlje;

5. „ovlašteni financijski posrednik” znači financijski posrednik koji je upisan u nacionalni registar kako je navedeno u članku 5.;

6. „subjekt” znači pravna osoba ili pravni aranžman koji uključuju, ali nisu ograničeni na, trgovačko društvo, partnerstvo, trust ili zakladu;

7. „subjekt za zajednička ulaganja” znači UCITS, AIF u EU-u ili alternativni investicijski fond kojim upravlja UAIF u EU-u, ili bilo koji drugi subjekt za zajednička ulaganja koji, na temelju nacionalnih pravila države članice izvora ili na temelju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ima pravo na oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku, ili subjekt za zajednička ulaganja čiji osnovni ulagatelji imaju pravo na takvo oslobođenje koje se može zahtijevati u njihovo ime, osim onih subjekata za zajednička ulaganja koji imaju, ili njihov upravitelj ili depozitar imaju, poslovni nastan u trećoj zemlji navedenoj u Prilogu I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe ili u tablici I. Priloga Delegiranoj uredbi Komisije (EU) 2016/1675 ([9]);

8. „institucija za strukovno mirovinsko osiguranje” znači institucija za strukovno mirovinsko osiguranje kako je definirana u članku 6. stavku 1. Direktive (EU) 2016/2341;

9. „EUID” znači europski jedinstveni identifikator, kako je naveden u članku 16. Direktive (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća ([10]);

10. „porezni identifikacijski broj” ili „PIB” znači jedinstveni identifikator u porezne svrhe registriranog vlasnika u državi članici;

11. „postupak oslobođenja za porez po odbitku” znači postupak kojim se registrirani vlasnik koji prima isplate dividendi ili kamata na ime vrijednosnih papira koje mogu biti predmet preplaćenog poreza po odbitku oslobađa tog preplaćenog poreza ili prima povrat tog preplaćenog poreza po odbitku;

12. „nadležno tijelo” znači tijelo koje država članica imenuje u skladu s člankom 5. i uključuje sve osobe koje takvo tijelo ovlasti na temelju nacionalnih pravila za postupanje u ime tog tijela za potrebe ove Direktive;

13. „vrijednosni papir” znači dionica kojom se trguje na burzi ili obveznica kojom se trguje na burzi;

14. „potvrde o deponiranim dionicama” znači financijski instrumenti koji su prenosivi na tržištu kapitala države članice ili treće zemlje i koji predstavljaju vlasništvo nad vrijednosnim papirima izdavatelja unutar Unije dok se njima trguje na mjestu trgovanja u državi članici ili trećoj zemlji i kojima se trguje neovisno o vrijednosnim papirima izdavatelja;

15. „velika institucija” znači velika institucija kako je definirana u članku 4. stavku 1. točki 146. Uredbe (EU) br. 575/2013;

16. „grupa” znači grupa kako je definirana u članku 2. točki 12. Direktive (EU) 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([11]);

17. „zastupnik za porez po odbitku” znači subjekt koji ima odgovornost na temelju nacionalnih pravila države članice izvora ili je u skladu s njima ovlašten za odbitak poreza po odbitku od iznosa isplate dividendi ili kamata na ime vrijednosnih papira i za prijenos tog poreza po odbitku poreznom tijelu države članice izvora;

([9]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2016/1675 od 14. srpnja 2016. o dopuni Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća utvrđivanjem visokorizičnih trećih zemalja sa strateškim nedostacima (SL L 254, 20.9.2016., str. 1.).

([10]) Direktiva (EU) 2017/1132 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. lipnja 2017. o određenim aspektima prava društava (SL L 169, 30.6.2017., str. 46.).

([11]) Direktiva 2002/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2002. o dodatnom nadzoru kreditnih institucija, društava za osiguranje i investicijskih društava u financijskom konglomeratu i o izmjeni direktiva Vijeća 73/239/EEZ, 79/267/EEZ, 92/49/EEZ, 92/96/EEZ, 93/6/EEZ i 93/22/EEZ i direktiva 98/78/EZ i 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 35, 11.2.2003., str. 1.).

18. „datum utvrđivanja stanja” znači datum koji je odredio izdavatelj na koji se utvrđuju identitet imatelja takvog vrijednosnog papira i prava koja iz toga proizlaze, na temelju namirenih pozicija u knjigama financijskog posrednika unosom u knjige po zaključenju poslovanja;

19. „namira” znači dovršavanje transakcije vrijednosnim papirima, kada se ona zaključuje s ciljem izvršavanja obveza stranaka u toj transakciji putem prijenosa gotovine ili vrijednosnih papira ili oboje, kako je definirano u članku 2. stavku 1. točki 7. Uredbe (EU) br. 909/2014;

20. „registrirani vlasnik” znači svaka fizička osoba ili subjekt koji ima pravo primati dividende ili kamatu od vrijednosnih papira koji podliježu porezu po odbitku u državi članici kao imatelj vrijednosnih papira na datum utvrđivanja stanja, ne dovodeći u pitanje prilagodbe transakcija do namire koje bi se mogle izvršiti u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora i koji nije financijski posrednik koji djeluje za račun drugih osoba u vezi s tim dividendama ili kamatom;

21. „ulagački račun” znači račun koji financijski posrednici pružaju registriranim vlasnicima na kojem se drže ili preko kojeg su registrirani njihovi vrijednosni papiri;

22. „gotovinski račun” znači račun ili računi na koje se izvršavaju isplate povezane s vrijednosnim papirima koji se drže ili koji su registrirani na ulagačkom računu;

23. „datum prestanka prava na dividende” znači datum od kojeg se dionicama trguje bez prava koja iz njih proizlaze, uključujući pravo na sudjelovanje i glasovanje na glavnoj skupštini, ako je primjenjivo;

24. „datum isplate” znači datum na koji registriranom vlasniku dospijeva isplata dividende dionice kojom se trguje na burzi ili kamata obveznice kojom se trguje na burzi;

25. „financijski aranžman” znači svaki aranžman ili niz aranžmana ili svaka ugovorna obveza na temelju kojih:

    (a) bilo koji dio vlasništva nad dionicom kojom se trguje na burzi, za koju se isplaćuje dividenda, jest ili može biti trajno ili privremeno prenesen na povezanu ili neovisnu stranu; ili

    (b) dividenda se u cijelosti ili djelomično nadoknađuje između povezanih ili neovisnih strana, u gotovini ili u bilo kojem drugom obliku;

26. „lanac isplata za vrijednosne papire” znači niz financijskih posrednika koji obrađuju isplatu dividendi ili kamata na ime vrijednosnih papira između izdavatelja vrijednosnog papira i registriranog vlasnika kojem se isplaćuju dividende ili kamate na ime tog vrijednosnog papira i uključuje brokere koji su investicijska društva koja imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([12]) ili koji su kreditne institucije koje imaju odobrenje za rad na temelju Direktive 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([13]), kada pružaju jednu ili više investicijskih usluga ili obavljaju investicijske aktivnosti, kao i pravne osobe iz treće zemlje koje imaju odobrenje za rad na temelju usporedivih pravila treće zemlje rezidentnosti kada pružaju investicijske usluge ili obavljaju investicijske aktivnosti;

27. „ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja” znači sporazum ili konvencija koji se primjenjuju i koji su sklopljeni između dviju ili više jurisdikcija te kojima se predviđa uklanjanje dvostrukog oporezivanja prihoda i, ako je primjenjivo, kapitala;

28. „država članica izvora” znači država članica rezidentnosti izdavatelja vrijednosnog papira na ime kojeg se isplaćuju dividende ili kamate;

29. „sustav brzog povrata” znači sustav u kojem se isplata dividendi ili kamate izvršava uračunavanjem opće domaće stope poreza po odbitku, nakon čega slijedi zahtjev za povrat preplaćenog poreza po odbitku u roku navedenom u članku 14.;

30. „sustav oslobođenja na izvoru” znači sustav u kojem se u trenutku isplate dividendi ili kamata primjenjuje odgovarajuća stopa poreza po odbitku u skladu s primjenjivim nacionalnim pravilima ili međunarodnim sporazumima, primjerice ugovorima o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja;

([12]) Direktiva 2014/65/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014.o tržištu financijskih instrumenata i izmjeni Direktive 2002/92/EZ i Direktive 2011/61/EU (SL L 173, 12.6.2014., str. 349.).

([13]) Direktiva 2013/36/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o pristupanju djelatnosti kreditnih institucija i bonitetnom nadzoru nad kreditnim institucijama i investicijskim društvima, izmjeni Direktive 2002/87/EZ te stavljanju izvan snage direktiva 2006/48/EZ i 2006/49/EZ (SL L 176, 27.6.2013., str. 338.).

31. „sveobuhvatni sustav oslobođenja na izvoru” znači sustav oslobođenja na izvoru koji primjenjuje država članica i koji ispunjava sve sljedeće uvjete:

(a) omogućuje pristup oslobođenju svakoj fizičkoj osobi ili subjektu koji ima pravo na oslobođenje u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, kako je primjenjivo;

(b) pruža oslobođenje svakoj fizičkoj osobi ili subjektu iz točke (a) na datum isplate, osim ako ne izvijeste o informacijama koje zahtijeva država članica koja primjenjuje takvo oslobođenje;

(c) osim u okolnostima navedenima u članku 11. stavku 2., država članica ne isključuje zahtjeve za oslobođenje;

(d) osim u okolnostima navedenima u članku 11. stavku 2., država članica ne zahtijeva dodatne informacije od fizičke osobe ili subjekta koji ima pravo na oslobođenje, ni od financijskog posrednika osim zastupnika za porez po odbitku, niti im nameće dodatne obveze, osim zahtijevanja informacija i obveza predviđenih u člancima 12., 13. i 15., kako je primjenjivo;

(e) država članica utvrdila je pravila o odgovornosti za potpuni ili djelomični gubitak prihoda od poreza po odbitku koji je ta država članica pretrpjela zbog primjene tog sustava oslobođenja na izvoru; i

(f) država članica utvrdila je pravila o učinkovitim, proporcionalnim i odvraćajućim sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba o tom sustavu oslobođenja na izvoru;

32. „tržišna kapitalizacija” znači ukupna vrijednost dionica trgovačkih društava uvrštenih za trgovanje na uređenom tržištu ili kojom se trguje na multilateralnoj trgovinskoj platformi u državi članici kako ih jednom godišnje objavljuje i dostavlja ESMA;

33. „stopa tržišne kapitalizacije” znači omjer izražen kao postotak tržišne kapitalizacije države članice 31. prosinca u odnosu na ukupnu tržišnu kapitalizaciji Unije 31. prosinca, u određenoj godini;

34. „standardni sustav povrata” znači sustav u kojem se isplata dividendi ili kamate izvršava uračunavajući opću domaću stopu poreza po odbitku, nakon čega slijedi zahtjev za povrat preplaćenog poreza po odbitku koji nije obuhvaćen postupkom utvrđenim u članku 14.;

35. „investicijsko društvo” znači investicijsko društvo kako je definirano u članku 4. stavku 1. točki 1. Direktive 2014/65/EU;

36. „UCITS” znači UCITS kako je definiran u članku 1. stavku 2. Direktive 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ([14]);

37. „AIF u EU-u” znači EU AIF kako je definiran u članku 4. stavku 1. točki (k) Direktive 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća ([15]);

38. „UAIF u EU-u” znači UAIF u EU-u definiran u članku 4. stavku 1. točki (l) Direktive 2011/61/EU.

2. Za potrebe stavka 1. točaka 2. i 3. ovog članka „uređeno tržište”, „multilateralna trgovinska platforma” i „organizirana trgovinska platforma” znači uređeno tržište, multilateralna trgovinska platforma i organizirana trgovinska platforma kako su definirani u članku 4. stavku 1. točkama 21., 22. odnosno 23. Direktive 2014/65/EU.

3. Za potrebe stavka 1. točke 20. države članice izvora mogu, u skladu sa svojim nacionalnim pravilima, smatrati imatelja potvrda o deponiranim dionicama registriranim vlasnikom, umjesto imatelja odnosnih vrijednosnih papira, kao da je imatelj potvrde o deponiranim dionicama izravno uložio u te vrijednosne papire.

([14]) Direktiva 2009/65/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na subjekte za zajednička ulaganja u prenosive vrijednosne papire (UCITS) (SL L 302, 17.11.2009., str. 32.).

([15]) Direktiva 2011/61/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2011. o upraviteljima alternativnih investicijskih fondova i o izmjeni direktiva 2003/41/EZ i 2009/65/EZ te uredbi (EZ) br. 1060/2009 i (EU) br. 1095/2010 (SL L 174, 1.7.2011., str. 1.).

POGLAVLJE II.

Digitalna potvrda o poreznoj rezidentnosti

Članak 4.

Digitalna potvrda o poreznoj rezidentnosti (eTRC)

1. Države članice osiguravaju automatski postupak izdavanja digitalne potvrde EU-a o poreznoj rezidentnosti (eTRC) fizičkim osobama ili subjektima koji smatraju rezidentom u porezne svrhe u svojoj jurisdikciji.

2. Podložno stavku 4., države članice izdaju eTRC na temelju informacija za koje tijelo izdavatelj ima saznanja na datum izdavanja, u roku od 14 kalendarskih dana od podnošenja zahtjeva. Svaki eTRC ispunjava tehničke zahtjeve iz Priloga I. i sadržava sljedeće informacije:

(a) ako je porezni obveznik fizička osoba, ime i prezime, datum rođenja i porezni identifikacijski broj ili, ako on ne postoji, bilo koji funkcionalni ekvivalent koji se upotrebljava u porezne svrhe;

(b) ako je porezni obveznik subjekt, naziv, porezni identifikacijski broj ili, ako on ne postoji, bilo koji funkcionalni ekvivalent koji se upotrebljava u porezne svrhe i, ako je dostupan, europski jedinstveni identifikator (EUID) ili identifikacijsku oznaku pravnog subjekta (LEI) ili bilo koji registracijski broj pravnog subjekta koji vrijedi za cijelo razdoblje obuhvaćeno eTRC-om;

(c) adresu poreznog obveznika;

(d) datum izdavanja eTRC-a;

(e) obuhvaćeno razdoblje;

(f) porezno tijelo koje izdaje eTRC;

(g) jedan ili više ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja na temelju kojih porezni obveznik traži da ga se smatra rezidentom u porezne svrhe u državi članici izdavanja, ako je primjenjivo;

(h) sve dodatne informacije koje su potrebne za dokazivanje rezidentnosti poreznog obveznika u porezne svrhe u mjeri u kojoj se eTRC ne upotrebljava za oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku unutar Unije.

3. Potvrda eTRC:

(a) obuhvaća razdoblje koje nije dulje od kalendarske godine ili fiskalne godine za koju je izdana, ovisno o tome što je primjenjivo u državi članici izdavateljici; i

(b) vrijedi za potvrđivanje porezne rezidentnosti za obuhvaćeno razdoblje, osim ako država članica koja izdaje eTRC ima dokaze da osoba na koju se eTRC odnosi nije rezident u porezne svrhe u njezinoj jurisdikciji tijekom cijelog tog razdoblja ili djelomičnog razdoblja i ta država članica potpuno ili djelomično poništava eTRC.

4. Ako je za provjeru porezne rezidentnosti određenog poreznog obveznika potrebno više od 14 kalendarskih dana, država članica obavješćuje fizičku osobu ili subjekta koji su uputili zahtjev za eTRC o potrebi za dodatnim vremenom i o razlozima za kašnjenje.

5. Države članice priznaju eTRC koji je izdala druga država članica kao dokaz o poreznoj rezidentnosti poreznog obveznika u toj drugoj državi članici u skladu sa stavkom 3., ne dovodeći u pitanje mogućnost da države članice dokažu da je taj porezni obveznik rezident u porezne svrhe u svojoj jurisdikciji.

6. Država članica poduzima odgovarajuće mjere kako bi se od fizičke osobe ili subjekta koji se smatra rezidentom u porezne svrhe u njezinoj jurisdikciji zahtijevalo da obavijeste porezno tijelo koje izdaje eTRC o svakoj promjeni koja bi mogla utjecati na valjanost ili sadržaj eTRC-a.

7. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi se zahtijevalo dostavljanje eTRC-a, ako je za fizičku osobu ili subjekt koji se smatra rezidentom u porezne svrhe u državi članici potreban dokaz o poreznoj rezidentnosti u svrhu podnošenja zahtjeva za oslobođenje na izvoru ili brzi povrat, kako bi se dobilo oslobođenje za preplaćeni porez po odbitku

na dividende isplaćene za dionice kojima se trguje na burzi ili kamate isplaćene za obveznice kojima se trguje na burzi, ako je primjenjivo, koje je izdao rezident u njihovoj jurisdikciji.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju standardni elektronički obrasci za izdavanje eTRC-a, uključujući odredbe o jeziku, i tehnički protokoli, uključujući sigurnosne standarde. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21.

POGLAVLJE III.

Postupak oslobođenja za porez po odbitku

Odjeljak 1.

Ovlašteni financijski posrednici

Članak 5.

Nacionalni registar ovlaštenih financijskih posrednika

1. Države članice iz članka 2. stavaka 2. i 4. uspostavljaju nacionalni registar ovlaštenih financijskih posrednika.

2. Države članice iz članka 2. stavaka 3. i 5. koje odluče primjenjivati poglavlje III. uspostavljaju nacionalni registar ovlaštenih financijskih posrednika.

3. Države članice koje uspostave nacionalni registar na temelju stavka 1. ili 2. imenuju tijelo nadležno za vođenje i ažuriranje tog nacionalnog registra.

4. Nacionalni registri sadržavaju sljedeće informacije o ovlaštenim financijskim posrednicima:

(a) naziv ovlaštenog financijskog posrednika;

(b) datum upisa ovlaštenog financijskog posrednika u registar;

(c) podatke za kontakt i adresu internetske stranice ovlaštenog financijskog posrednika;

(d) EUID ili, ako ovlašteni financijski posrednik nema EUID, identifikacijsku oznaku pravnog subjekta ili bilo koji drugi registracijski broj koji je izdala njegova zemlja rezidentnosti.

5. Za potrebe ovog članka i članaka od 10. do 15. države članice dopuštaju ovlaštenom financijskom posredniku da preuzme obveze i odgovornosti navedene u člancima od 10. do 15. u pogledu položaja financijskog posrednika koji je dio lanca isplata za vrijednosne papire, a nije ovlašteni financijski posrednik, ako su se financijski posrednik i ovlašteni financijski posrednik složili s time.

6. Nacionalni registri javno su dostupni na Europskom portalu ovlaštenih financijskih posrednika iz članka 6. („Portal”) putem internetske stranice Komisije i ažuriraju se barem jednom mjesečno.

7. Države članice i dalje su odgovorne za sve odluke o upisu ili odbijanju upisa financijskog posrednika u registar ili o uklanjanju financijskog posrednika iz svojih nacionalnih registara te za mjere nametnute financijskim posrednicima.

8. Sva prava i obveze koji proizlaze iz odluka navedenih u stavku 7. primjenjivi su iz obavijesti koju odgovarajuća država članica šalje dotičnom financijskom posredniku.

9. Komisija ni u kojem slučaju ne odgovara za sadržaj na Portalu ili ako države članice ne razmjenjuju informacije u pogledu upisa ili odbijanja upisa financijskog posrednika u registar ili u pogledu uklanjanja financijskog posrednika iz njihovih nacionalnih registara ni za bilo koje mjere koje su države članice nametnule financijskim posrednicima.

Članak 6.

Razvoj Europskog portala ovlaštenih financijskih posrednika i upravljanje njime

1. Komisija razvija Europski portal ovlaštenih financijskih posrednika („Portal”) i upravlja njime, bilo vlastitim sredstvima ili putem treće strane.

2. Ako Komisija odluči razviti Portal ili upravljati njime putem treće strane, Komisija bira treću stranu i izvršava sporazum sklopljen s tom trećom stranom u skladu s Uredbom (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ([16]).

3. Portal služi kao točka elektroničkog pristupa putem koje financijski posrednici podnose zahtjev za upis u nacionalne registre država članica. Portal omogućuje razmjenu informacija među državama članicama u pogledu upisa ili odbijanja upisa financijskog posrednika u registar te uklanjanja financijskog posrednika iz nacionalnog registra i mjera nametnutih financijskim posrednicima.

4. Države članice osiguravaju da se informacije koje se zahtijevaju na temelju članaka 7., 8. i 9. ove Direktive pružaju Portalu i da njihovi nacionalni registri budu interoperabilni unutar Portala.

5. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju tehničke specifikacije za rad Portala. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21.

Članak 7.

Zahtjev za upis u registar kao ovlašteni financijski posrednik

1. Države članice koje vode nacionalni registar u skladu s člankom 5. zahtijevaju od svih velikih institucija koje obrađuju isplate dividendi i, ako je relevantno, kamata na temelju vrijednosnih papira koje je izdao rezident u njihovoj jurisdikciji, te svih središnjih depozitorija vrijednosnih papira iz članka 3. stavka 1. točke 4. koji su zastupnik za porez po odbitku za te isplate da se upišu u njihov nacionalni registar.

2. Države članice koje vode nacionalni registar u skladu s člankom 5. na zahtjev omogućuju upis u taj nacionalni registar svim financijskim posrednicima koji ispunjavaju zahtjeve iz članka 8.

Članak 8.

Postupak upisa u registar

1. Države članice osiguravaju da se, kada financijski posrednik podnese zahtjev za upis u nacionalni registar, taj zahtjev odobrava u roku tri mjeseca od datuma njegova podnošenja, pod uvjetom da financijski posrednik pruži dokaze da ispunjava sve sljedeće zahtjeve:

(a) rezident je u porezne svrhe u državi članici ili u jurisdikciji treće zemlje koja nije uvrštena u Prilog I. zaključcima Vijeća o EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe ili u tablicu I. Priloga Delegiranoj uredbi (EU) 2016/1675;

(b) ako je financijski posrednik koji je podnio zahtjev kreditna institucija, investicijsko društvo ili središnji depozitorij vrijednosnih papira, odobrenje relevantnog nadležnog tijela u jurisdikciji rezidentnosti u porezne svrhe za obavljanje poslova skrbništva; ili, ako je financijski posrednik koji je podnio zahtjev središnji depozitorij vrijednosnih papira, odobrenje relevantnog nadležnog tijela u jurisdikciji rezidentnosti u porezne svrhe za obavljanje takvih djelatnosti; ako je financijski posrednik koji je podnio zahtjev rezident u porezne svrhe u jurisdikciji treće zemlje i dobio je takvo odobrenje za rad na temelju nacionalnih pravila koje država članica ne smatra usporedivima s Direktivom 2013/36/EU ili Direktivom 2014/65/EU, kako je primjenjivo, ta država članica može smatrati da taj zahtjev nije ispunjen;

([16]) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

(c) izjavu o sukladnosti s odredbama Direktive (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća ([17]) ili usporedivim pravilima jurisdikcije treće zemlje koja nije uvrštena u Prilog I. zaključcima Vijeća o revidiranom EU-ovu popisu nekooperativnih jurisdikcija u porezne svrhe ili u tablicu I. Priloga Delegiranoj uredbi (EU) 2016/1675.

2. Država članica dopušta ovlaštenom financijskom posredniku da djeluje u ime drugog financijskog posrednika koji je dio iste grupe i da preuzme obvezu utvrđenu u članku 7. te obveze i odgovornosti utvrđene u člancima od 10. do 15.

3. Ako je financijski posrednik koji je podnio zahtjev rezident u porezne svrhe u jurisdikciji treće zemlje u kojoj se ni Direktiva 2010/24/EU ni konvencija kojom se pruža pomoć u naplati poreza ne primjenjuje na povrat potpunog ili djelomičnog gubitka prihoda od poreza po odbitku na temelju članka 18., država članica kojoj je podnesen zahtjev može zahtijevati dostatna i proporcionalna jamstva kako bi se osigurao povrat takvog gubitka u vezi sa zahtjevima za oslobođenje.

4. Država članica može odbiti zahtjev za upis u registar:

(a) ako je dotični financijski posrednik počinio jedno ili više kažnjivih djela ili kršenja na temelju nacionalnih pravila države članice ili druge jurisdikcije i takva su kažnjiva djela ili kršenja dovela do gubitka prihoda od poreza po odbitku; ili

(b) ako je država članica ili druga jurisdikcija u vezi s dotičnim financijskim posrednikom pokrenula istragu o mogućoj poreznoj prijevari ili poreznoj zlouporabi koja bi mogla dovesti do gubitka poreza po odbitku.

Za potrebe točke (a) država članica izvora uzima u obzir takva kažnjiva djela ili kršenja samo u mjeri u kojoj su postala poznata toj državi članici najviše 10 godina prije podnošenja zahtjeva za upis u registar.

5. Financijski posrednici bez nepotrebne odgode obavješćuju nadležno tijelo države članice o svakoj promjeni informacija dostavljenih na temelju stavka 1. točaka od (a) do (c).

6. Ako je zahtjev za registraciju odbijen na temelju stavka 4., država članica osigurava da financijski posrednik može podnijeti drugi zahtjev za registraciju ako je država članica utvrdila da su okolnosti koje su dovele do odbijanja otklonjene.

Članak 9.

Uklanjanje iz nacionalnog registra

1. Država članica uklanja iz svojeg nacionalnog registra svakog ovlaštenog financijskog posrednika upisanog u registar na temelju članka 7. stavka 2. ako ovlašteni financijski posrednik:

(a) zatraži takvo uklanjanje; ili

(b) više ne ispunjava zahtjeve iz članka 8.

2. Država članica može iz svojeg nacionalnog registra ukloniti svakog ovlaštenog financijskog posrednika upisanog u registar na temelju članka 7. stavka 2.:

(a) ako je utvrđeno da ovlašteni financijski posrednik nije ispunio svoje obveze na temelju ove Direktive ili Direktive (EU) 2015/849 ili na temelju usporedivih pravila treće zemlje rezidentnosti u porezne svrhe; ili

(b) ako je utvrđeno da je ovlašteni financijski posrednik počinio jedno ili više kažnjivih djela ili kršenja na temelju nacionalnih pravila države članice ili druge jurisdikcije, a ta kažnjiva djela ili kršenja dovela su do gubitka prihoda od poreza po odbitku; ili

(c) ako je država članica ili druga jurisdikcija u vezi s dotičnim ovlaštenim financijskim posrednikom pokrenula istragu o mogućoj poreznoj prijevari ili poreznoj zlouporabi koja bi mogla dovesti do gubitka prihoda od poreza po odbitku.

([17]) Direktiva (EU) 2015/849 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. svibnja 2015. o sprečavanju korištenja financijskog sustava u svrhu pranja novca ili financiranja terorizma, o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća te o stavljanju izvan snage Direktive 2005/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća i Direktive Komisije 2006/70/EZ (SL L 141, 5.6.2015., str. 73.).

Za potrebe točke (b) država članica izvora uzima u obzir takva kažnjiva djela ili kršenja samo u mjeri u kojoj su postala poznata toj državi članici najviše 10 godina prije uklanjanja financijskog posrednika.

3. Država članica može svakom ovlaštenom financijskom posredniku koji je upisan u registar na temelju članka 7. stavka 1. zabraniti da zahtijeva oslobođenje na temelju ove Direktive:

(a) ako je utvrđeno da ovlašteni financijski posrednik nije ispunio svoje obveze na temelju ove Direktive ili Direktive (EU) 2015/849 ili na temelju usporedivih pravila treće zemlje rezidentnosti u porezne svrhe; ili

(b) ako je utvrđeno da je ovlašteni financijski posrednik počinio jedno ili više kažnjivih djela ili kršenja na temelju nacionalnih pravila države članice ili druge jurisdikcije, a ta kaznena djela ili kršenja dovela su do gubitka prihoda od poreza po odbitku; ili

(c) ako je država članica ili druga jurisdikcija u vezi s dotičnim ovlaštenim financijskim posrednikom pokrenula istragu o mogućoj poreznoj prijevari ili poreznoj zlouporabi koja bi mogla dovesti do gubitka prihoda od poreza po odbitku.

Za potrebe točke (b) država članica izvora uzima u obzir takva kažnjiva djela ili kršenja samo u mjeri u kojoj su postala poznata toj državi članici najviše 10 godina prije zabrane da se zahtijeva oslobođenje.

Ako država članica izrekne zabranu u odnosu na ovlaštenog financijskog posrednika u skladu s ovim stavkom, ona u skladu s time bez odgode ažurira informacije sadržane u nacionalnom registru.

4. Ako država članica ukloni financijskog posrednika iz nacionalnog registra na temelju stavka 1. ili 2. ili financijskom posredniku zabrani da zahtijeva oslobođenje na temelju stavka 3., država članica osigurava da se financijski posrednik ponovno upiše u registar, ili da mu se omogući da podnese drugi zahtjev za oslobođenje, ako je država članica utvrdila da su okolnosti koje su dovele do uklanjanja ili zabrane otklonjene.

Odjeljak 2.

Izvješćivanje

Članak 10.

Obveza izvješćivanja

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ovlašteni financijski posrednici upisani u njihov nacionalni registar bili dužni svoje nadležno tijelo izvijestiti o informacijama iz naslova od A do E Priloga II., i to do kraja drugog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je isplata izvršena. Ako je uputa o namiri za bilo koji dio transakcije još u tijeku, ovlašteni financijski posrednici navode dio za koji je namira još u tijeku.

2. Uz informacije iz stavka 1. ovog članka, države članice mogu od ovlaštenih financijskih posrednika u svojem nacionalnom registru zahtijevati da svoje nadležno tijelo izvijeste o informacijama iz naslova F i, ako je primjenjivo, naslova G Priloga II., i to do kraja drugog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je isplata izvršena.

3. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ovlašteni financijski posrednici iz članka 5. stavka 5. bio dužan svoje nadležno tijelo izvijestiti o informacijama iz stavka 1. ovog članka i, ako je primjenjivo, stavka 2. ovog članka u pogledu bilo kojeg dijela lanca isplata za vrijednosne papire za koji financijski posrednik koji obavlja isplatu nije ovlašteni financijski posrednik.

4. Neovisno o stavcima 1., 2. i 3., države članice mogu poduzeti potrebne mjere kako bi samo zastupnik za porez po odbitku ili ovlašteni financijski posrednik u relevantnom lancu isplata za vrijednosne papire, kojeg je imenovalo njihovo nadležno tijelo ili koji je određen na temelju nacionalnih pravila, bio dužan nadležno tijelo izvijestiti o informacijama iz tih stavaka. Ovlašteni financijski posrednici pružaju te informacije duž lanca isplata za vrijednosne papire prema njihovu slijedu i s obzirom na položaj tih ovlaštenih financijskih posrednika u lancu isplata za vrijednosne papire kojem pripadaju, tako da u konačnici dođu do zastupnika za porez po odbitku ili dotičnog ovlaštenog financijskog posrednika.

5. Države članice iz članka 2. stavka 5. koje odluče primjenjivati poglavlje III. i koje vode nacionalni registar uspostavljen u skladu s člankom 5. ne zahtijevaju izvješćivanje o informacijama navedenim pod naslovom E Priloga II.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju standardni elektronički obrasci, uključujući odredbe o jeziku, i zahtjevi za komunikacijske kanale za izvješćivanje o informacijama iz Priloga II. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21.

7. Države članice zahtijevaju od ovlaštenih financijskih posrednika u svojim nacionalnim registrima da u razdoblju od 10 godina čuvaju dokumentaciju kojom se potkrepljuju dostavljene informacije i omoguće pristup svim drugim informacijama koje su potrebne za pravilnu primjenu pravilâ o porezu po odbitku te zahtijevaju od ovlaštenih financijskih posrednika da brišu ili anonimiziraju sve osobne podatke koje sadržava takva dokumentacija čim se nadzor završi, a najkasnije 10 godina nakon izvješćivanja.

Odjeljak 3.

Sustavi oslobođenja

Članak 11.

Zahtjev za oslobođenje na izvoru ili brzi povrat

1. Države članice izvora zahtijevaju od ovlaštenog financijskog posrednika koji vodi ulagački račun registriranog vlasnika koji prima raspodijeljene dividende ili kamatu koju je isplatio rezident u državi članici izvora da zahtijeva oslobođenje na temelju članka 13. ili članka 14., kako je primjenjivo, u ime tog registriranog vlasnika ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:

(a) registrirani vlasnik ovlastio je ovlaštenog financijskog posrednika da u njegovo ime zahtijeva oslobođenje; i

(b) ovlašteni financijski posrednik provjerio je i utvrdio prihvatljivost za oslobođenje registriranog vlasnika u skladu s člankom 12. ili člankom 15., kako je primjenjivo.

2. Neovisno o stavku 1. ovog članka, države članice mogu u potpunosti ili djelomično isključiti zahtjeve za oslobođenje u okviru sustava predviđenih člancima 13. i 14., ako nastupi bilo koja od sljedećih okolnosti:

(a) dividenda je isplaćena na dionicu kojom se trguje na burzi, a koju je registrirani vlasnik stekao u transakciji izvršenoj u roku od pet dana prije datuma prestanka prava na dividende;

(b) isplata dividende na odnosni vrijednosni papir za koji se zahtijeva oslobođenje povezana je s financijskim aranžmanom koji prije datuma prestanka prava na dividende nije namiren, istekao je ili je na drugi način raskinut;

(c) barem jedan financijski posrednik u lancu isplata za vrijednosne papire nije ovlašteni financijski posrednik i nijedan ovlašteni financijski posrednik nije preuzeo položaj tog financijskog posrednika za potrebe članka 10. u skladu s člankom 5. stavkom 5.;

(d) zahtijeva se izuzeće od poreza po odbitku;

(e) zahtijeva se snižena stopa poreza po odbitku koja ne proizlazi iz ugovorâ o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja;

(f) isplata dividende premašuje bruto iznos od najmanje 100 000 EUR po registriranom vlasniku i po datumu isplate.

Za potrebe prvog podstavka točke (f) ovog članka iznos isplate dividende utvrđuje se prema bruto iznosu dividende po ulagatelju koji ima vlasnički kapital u subjektu za zajednička ulaganja ako taj osnovni ulagatelj ima pravo na oslobođenje na temelju članka 15. stavka 2. točke (a) ili (b), kako je primjenjivo.

3. Stavak 2. točka (f) ne primjenjuje se ako jedno od navedenog ima pravo na oslobođenje od preplaćenog poreza po odbitku:

(a) zakonski mirovinski program države članice ili institucije za strukovno mirovinsko osiguranje koja je registrirana ili ima odobrenje za rad u državi članici u skladu s člankom 9. stavkom 1. Direktive (EU) 2016/2341; ili

(b) subjekt za zajednička ulaganja, koji je UCITS osnovan u skladu s člankom 1. stavkom 1. Direktive 2009/65/EZ, AIF u EU-u ili UAIF u EU-u.

4. Stavak 2. primjenjuje se na svaki aranžman kojim se isplata dividende raspodjeljuje ili svaki subjekt za zajednička ulaganja koji nije naveden u stavku 3. točki (b), a koji je osnovan isključivo kako bi se isplata dividende zadržala ispod iznosa iz stavka 2. točke (f).

5. Neovisno o stavku 1. ovog članka, ako financijski posrednik koji vodi ulagački račun registriranog vlasnika nije ovlašteni financijski posrednik, države članice omogućuju ovlaštenom financijskom posredniku da zahtijeva oslobođenje na temelju članka 13. ili članka 14., kako je primjenjivo, podložno članku 5. stavku 5. i članku 10.

6. Sustavima oslobođenja na temelju članka 13. i članka 14., kako je primjenjivo, ne smanjuju se nadzorne ovlasti država članica na temelju njihovih nacionalnih pravila, u vezi s oporezivim prihodom na koji je takvo oslobođenje primijenjeno te se njima ne utječe na prava država članica na oporezivanje.

7. Ako prije stupanja na snagu ove Direktive država članica ima sustav oslobođenja na izvoru ili sustav brzog povrata, ili kombinaciju navedenog, i ako ta država članica primjenjuje poglavlje III. na temelju članka 2., ta država članica osigurava usklađenost tog sustava s poglavljem III. za svaki zahtjev za oslobođenje obuhvaćen ovom Direktivom, odnosno oslobođenje koje se odnosi na dividende koje proizlaze iz dionica kojima se trguje na burzi i, ako država članica odluči uključiti kamate na obveznice kojima se trguje na burzi isplaćene nerezidentima, na takvu kamatu. Države članice također mogu zadržati i primjenjivati postojeći nacionalni sustav oslobođenja na izvoru u slučajevima iz stavka 2. točke (e) ovog članka, ako se provode provjere u cilju:

(a) osiguravanja jednakog postupanja u domaćim i prekograničnim situacijama radi usklađivanja s poglavljima 2. i 4. glave IV. Ugovora o funkcioniranju Europske unije; ili

(b) primjene sniženih stopa poreza po odbitku u skladu s direktivama Vijeća 2003/49/EZ ([18]) ili 2011/96/EU ([19]).

Članak 12.

Dubinska analiza prihvatljivosti registriranog vlasnika

1. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ovlašteni financijski posrednik koji zahtijeva oslobođenje u ime registriranog vlasnika na temelju članka 13. ili članka 14., kako je primjenjivo, bio dužan od tog registriranog vlasnika pribaviti izjavu da:

(a) registrirani vlasnik ima pravo na oslobođenje od poreza po odbitku u vezi s dividendom ili kamatom u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo, što uključuje pravnu osnovu i primjenjivu stopu poreza po odbitku; i

(b) ako to zahtijeva država članica izvora, registrirani vlasnik jest stvarni vlasnik dividende ili kamate u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo; i

(c) registrirani vlasnik bio je uključen odnosno nije bio uključen u financijski aranžman povezan s odnosnom dionicom kojom se trguje na burzi, a koji prije datuma prestanka prava na dividende nije namiren, istekao je ili je na drugi način raskinut; i

(d) registrirani vlasnik obvezuje se bez nepotrebne odgode obavijestiti ovlaštenog financijskog posrednika o svakoj promjeni svojih okolnosti.

2. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ovlašteni financijski posrednici koji zahtijevaju oslobođenje u ime registriranog vlasnika na temelju članka 13. i članka 14., kako je primjenjivo, bili dužni, na temelju informacija dostupnih tim ovlaštenim financijskim posrednicima, provjeriti sljedeće:

([18]) Direktiva Vijeća 2003/49/EZ od 3. lipnja 2003. o zajedničkom sustavu oporezivanja isplate kamata i licencije između povezanih trgovačkih društava različitih država članica (SL L 157, 26.6.2003., str. 49.)

([19]) Direktiva Vijeća 2011/96/EU od 30. studenoga 2011. o zajedničkom sustavu oporezivanja koji se primjenjuje na matična društva i društva kćeri iz različitih država članica (SL L 345, 29.12.2011., str. 8.).

(a) eTRC registriranog vlasnika ili dokaz o poreznoj rezidentnosti u trećoj zemlji koji država članica izvora smatra odgovarajućim;

(b) neovisno o točki (a), dokumentaciju koju država članica izvora smatra odgovarajućom, u slučajevima kada je registrirani vlasnik subjekt za koji se ne može izdati eTRC ili koji ne može dobiti dokaz o poreznoj rezidentnosti u trećoj zemlji jer se subjekt ne uzima u obzir u porezne svrhe, a njegov se prihod, ili dio tog prihoda, oporezuje na razini osoba koje imaju udio u tom subjektu, ali taj subjekt ima pravo na oslobođenje za porez po odbitku u vezi s dividendom ili kamatom u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo;

(c) izjavu registriranog vlasnika u skladu sa stavkom 1. ovog članka i njegovu poreznu rezidentnost u odnosu na informacije koje je ovlašteni financijski posrednik dobio ili ima obvezu pribaviti, što uključuje informacije prikupljene za druge porezne svrhe ili na temelju zahtjeva za sprečavanje pranja novca, kojima ovlašteni financijski posrednik podliježe na temelju Direktive (EU) 2015/849, ili usporedive informacije koje se zahtijevaju u trećim zemljama;

(d) pravo registriranog vlasnika na određenu sniženu stopu poreza po odbitku u skladu sa nacionalnim pravilima države članice izvora ili s ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između države članice izvora i jurisdikcije u kojoj je registrirani vlasnik rezident u porezne svrhe;

(e) u slučaju isplate dividende, moguće postojanje bilo kakvog financijskog aranžmana koji na datum prestanka prava na dividende nije namiren, istekao je ili je na drugi način raskinut;

(f) u slučaju isplate dividende, je li registrirani vlasnik stekao odnosnu dionicu transakcijom provedenom u roku od pet dana prije datuma prestanka prava na dividende.

Za potrebe prvog podstavka točke (a) ovog stavka država članica izvora može smatrati da je potvrda o poreznoj rezidentnosti odgovarajući dokaz o poreznoj rezidentnosti u trećoj zemlji ako je sadržaj te potvrde istovjetan onome predviđenom u članku 4. stavku 2. i potvrda ispunjava tehničke zahtjeve iz točke 1. Priloga I.;

3. Države članice mogu omogućiti ovlaštenom financijskom posredniku da dobije izjavu iz stavka 1. i da na godišnjoj osnovi provodi provjere predviđene stavkom 2. točkama od (a) do (d), osim ako ovlašteni financijski posrednik zna ili bi trebao znati da je došlo do promjene okolnosti ili da su izjava ili informacije koje treba provjeriti netočne ili nepouzdane.

4. U slučaju predviđenom člankom 5. stavkom 5. države članice omogućuju ovlaštenom financijskom posredniku da se oslanja na prikupljenu dokumentaciju i informacije koje je provjerio financijski posrednik koji vodi investicijski račun registriranog vlasnika prema ovom članku, pri čemu se ne dovodi u pitanje činjenica da te obveze ostaju odgovornost ovlaštenog financijskog posrednika.

5. Države članice zahtijevaju od ovlaštenih financijskih posrednika koji zahtijevaju oslobođenje na temelju članka 13. ili članka 14., kako je primjenjivo, da čuvaju cjelokupnu popratnu dokumentaciju i omoguće pristup toj dokumentaciji u skladu s člankom 10. stavkom 7.

6. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju standardni predlošci elektroničkih obrazaca za izjavu iz ovog članka, uključujući odredbe o jeziku. Takvi predlošci uključuju informacije utvrđene u stavku 1. točkama (a), (c) i (d) ovog članka i omogućuju državama članicama da zatraže specifične dodatne informacije. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21.

Članak 13.

Sustav oslobođenja na izvoru

Države članice mogu uspostaviti sustav kojim se ovlaštenim financijskim posrednicima koji vode ulagački račun registriranog vlasnika omogućuje da zahtijevaju oslobođenje na izvoru u ime registriranog vlasnika u skladu s člankom 11. tako da zastupniku za porez po odbitku dostave sljedeće informacije:

(a) poreznu rezidentnost registriranog vlasnika ili informacije sadržane u dokumentaciji iz članka 12. stavka 2. točke (b), ako je primjenjivo; i

(b) primjenjivu stopu poreza po odbitku za isplatu u skladu s nacionalnim pravilima ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, kako je primjenjivo.

Članak 14.

Sustav brzog povrata

1. Države članice mogu uspostaviti sustav kojim se ovlaštenim financijskim posrednicima koji vode ulagački račun registriranog vlasnika omogućuje da zahtijevaju brzi povrat preplaćenog poreza po odbitku u ime registriranog vlasnika u skladu s člankom 11. ako su informacije iz stavka 3. ovog članka dostavljene najkasnije do kraja drugog mjeseca koji slijedi nakon mjeseca u kojem je isplata dividende ili kamate izvršena.

2. Ne dovodeći u pitanje stavak 4. ovog članka, države članice obrađuju zahtjev za povrat podnesen u skladu sa stavkom 1. ovog članka u roku od 60 kalendarskih dana od isteka roka za podnošenjem zahtjeva za brzi povrat. Države članice primjenjuju kamate u skladu s člankom 16. na iznos takvog povrata za svaki dan kašnjenja nakon šezdesetog dana.

3. Ovlašteni financijski posrednik koji zahtijeva brzi povrat relevantnoj državi članici dostavlja sljedeće informacije:

(a) podatke o registriranom vlasniku kako je navedeno u naslovu B Priloga II.;

(b) podatke o isplatama dividendi ili kamata kako je navedeno u naslovima D i G Priloga II., ako je primjenjivo;

(c) osnovu primjenjive stope poreza po odbitku i ukupni iznos preplaćenog poreza na odbitak čiji povrat treba izvršiti;

(d) podatke o poreznoj rezidentnosti registriranog vlasnika, uključujući verifikacijski kod eTRC-a, ako je primjenjivo, ili informacije sadržane u dokumentaciji iz članka 12. stavka 2. točke (b), ako je primjenjivo;

(e) izjavu registriranog vlasnika u skladu s člankom 12.

4. Države članice mogu odbiti zahtjev za povrat podnesen na temelju ovog članka u bilo kojem od sljedećih slučajeva:

(a) zahtjevi iz stavka 1. ili 3. ovog članka ili članka 11. ili 12. nisu ispunjeni;

(b) informacije potrebne za rekonstrukciju relevantnog lanca isplata za vrijednosne papire i navedene u Prilogu II. nisu u potpunosti i ispravno dostavljene na kraju razdoblja iz stavka 1. ovog članka;

(c) država članica, na temelju kriterija za procjenu rizika, pokreće svaki postupak provjere ili porezni nadzor prema svojim nacionalnim pravilima u pogledu zahtjeva za povrat.

5. Odbijanje zahtjeva za povrat na temelju stavka 4. ne isključuje primjenu zateznih kamata u skladu sa stavkom 2. u slučaju da povrat konačno bude odobren, a okolnosti utvrđene u stavku 4. točki (a) ili točki (b) ne postoje.

6. Ovlašteni financijski posrednik koji je podnio zahtjev obavješćuje se o odbijanju iz stavka 4. točaka (a) i (b) te se tim odbijanjem ne isključuje zahtjev za povrat u okviru standardnog sustava povrata uspostavljenog na temelju nacionalnih pravila.

7. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju standardni elektronički obrasci, uključujući odredbe o jeziku, i zahtjevi za komunikacijske kanale za podnošenje zahtjevâ na temelju ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21.

Članak 15.

Posebne odredbe za neizravna ulaganja

1. Države članice omogućuju ovlaštenom financijskom posredniku koji vodi ulagački račun registriranog vlasnika koji prima dividende ili kamatu da zahtijeva oslobođenje na temelju članka 13. ili članka 14., kako je primjenjivo, u ime tog registriranog vlasnika, pod uvjetom da su ispunjeni zahtjevi iz stavaka od 2. do 5. ovog članka.

2. Za potrebe stavka 1. registrirani vlasnik jest:

(a) subjekt za zajednička ulaganja koji drži vrijednosne papire za račun ulagatelja koji imaju pravo na oslobođenje za porez po odbitku u vezi s dividendama ili kamatama u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo; ili

(b) imenovana pravna osoba na temelju pravilâ fonda, osnivačkih akata ili prospekta subjekta za zajednička ulaganja koja na ulagačkom računu drži vrijednosne papire koji ostvaruju dividende ili kamatu te vodi internu evidenciju, čime se omogućuje individualna dodjela tih vrijednosnih papira tom subjektu za zajednička ulaganja ili ulagateljima u taj subjekt za zajednička ulaganja, kako je primjenjivo, ako subjekt za zajednička ulaganja ili ulagatelji u subjekt za zajednička ulaganja imaju pravo na oslobođenje za porez po odbitku u vezi s tim dividendama ili kamatama u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo.

3. Za potrebe stavka 1. ovlašteni financijski posrednik koji zahtijeva oslobođenje pribavlja izjavu od:

(a) svakog subjekta za zajednička ulaganja koji ima pravo na oslobođenje za porez po odbitku ili svakog ulagatelja u subjekt za zajednička ulaganja koji ima pravo na takvo oslobođenje, kako je primjenjivo, čije vrijednosne papire drži registrirani vlasnik u kojoj se navodi da:

i. imaju pravo na oslobođenje za porez po odbitku u vezi s dividendom ili kamatom u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo, što uključuje pravnu osnovu i primjenjivu stopu poreza po odbitku; i

ii. ako to zahtijeva država članica izvora, stvarni su vlasnik dividende ili kamate u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, ako je primjenjivo; i

iii. odobrili su da se oslobođenje zahtijeva u njihovo ime na temelju ovog članka; i

iv. ako je oslobođenje odobreno, odriču se prava da neovisno zahtijevaju oslobođenje od države članice izvora na temelju ove Direktive ili u okviru sustavâ na temelju nacionalnih pravila država članica;

(b) registriranog vlasnika iz stavka 2. točke (a), pri čemu se navode primjenjive stope poreza po odbitku u vezi s isplaćenom dividendom ili kamatom;

(c) registriranog vlasnika iz stavka 2. točke (b), pri čemu se navodi subjekt za zajednička ulaganja za koji se drže vrijednosni papiri iz kojih se ostvaruje dividenda ili kamata, u skladu s njegovom internom evidencijom, te navode primjenjive stope poreza po odbitku u vezi s isplaćenom dividendom ili kamatom;

(d) registriranog vlasnika s informacijama iz članka 12. stavka 1. točaka (c) i (d).

4. Za potrebe stavka 1. ovog članka ovlašteni financijski posrednik koji zahtijeva oslobođenje na izvoru na temelju članka 13. dostavlja zastupniku za porez po odbitku:

(a) informacije iz stavka 3. točke (b) ili (c) ovog članka, kako je primjenjivo, a kad je riječ o subjektu za zajednička ulaganja ili ulagateljima u subjekt za zajednička ulaganja, informacije o njegovoj poreznoj rezidentnosti ili informacije sadržane u dokumentaciji iz članka 12. stavka 2. točke (b), kako je primjenjivo, umjesto informacija iz članka 13.; i

(b) ako ulagatelji u subjekt za zajednička ulaganja imaju pravo na oslobođenje, iznos dividendi ili kamata koje se mogu pripisati svakom ulagatelju koji ima pravo na oslobođenje na temelju članka 15. stavka 2.

5. Za potrebe stavka 1. ovog članka, ako ovlašteni financijski posrednik zahtijeva oslobođenje na temelju članka 14. on državi članici izvora, umjesto informacija iz članka 14. stavka 3. točaka (d) i (e), dostavlja informacije iz stavka 3. ovog članka i poreznu rezidentnost subjekta za zajednička ulaganja ili ulagateljâ u subjekt za zajednička ulaganja, uključujući verifikacijski kôd eTRC-a ili informacije sadržane u dokumentaciji iz članka 12. stavka 2. točke (b), kako je primjenjivo. Ako ulagatelji u subjekt za zajednička ulaganja imaju pravo na oslobođenje, ovlašteni financijski posrednik državi članici izvora dostavlja iznos dividendi ili kamata koje se mogu pripisati svakom ulagatelju koji ima pravo na oslobođenje na temelju članka 15. stavka 2., kako je primjenjivo.

6. Države članice poduzimaju potrebne mjere kako bi ovlašteni financijski posrednici koji zahtijevaju oslobođenje na temelju ovog članka bili dužni, na temelju informacija koje su im dostupne, provjeriti sljedeće:

(a) dokumentaciju iz članka 12. stavka 2. točke (a) ili (b) u pogledu svakog subjekta za zajednička ulaganja ili svakog ulagatelja u subjekt za zajednička ulaganja, kako je primjenjivo, koji imaju pravo na oslobođenje;

(b) pravo subjekta za zajednička ulaganja ili ulagateljâ u subjekt za zajednička ulaganja, kako je primjenjivo, na posebno izuzeće ili sniženu stopu poreza po odbitku u skladu s nacionalnim pravilima države članice izvora ili ugovorom o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja između države članice izvora i jurisdikcije rezidentnosti u porezne svrhe, kako je primjenjivo;

(c) u slučaju isplate dividende, moguće postojanje bilo kakvog financijskog aranžmana koji prije datuma prestanka prava na dividende nije namiren, istekao je ili je na drugi način raskinut.

7. Članak 12. stavci 1., 2. i 3. ne primjenjuju se ako se oslobođenje zahtijeva na temelju ovog članka.

8. Komisija donosi provedbene akte kojima se utvrđuju standardni elektronički obrasci, uključujući odredbe o jeziku, i zahtjevi za komunikacijske kanale za podnošenje zahtjevâ na temelju stavka 5. ovog članka. Ti se provedbeni akti donose u skladu s postupkom ispitivanja iz članka 21.

Članak 16.

Zatezne kamate

Na temelju članka 14. stavka 2., ako je tako predviđeno na temelju nacionalnih pravila, države članice primjenjuju kamatu po stopi jednakoj kamati ili istovjetnoj naknadi koju država članica primjenjuje na zakašnjela plaćanja povrata poreza po odbitku u vezi s oporezivanjem dividendi ili kamate, kako je primjenjivo.

Članak 17.

Standardni sustav povrata

1. Države članice osiguravaju uspostavu i primjenu standardnog sustava povrata ako su zahtjevi za oslobođenje obuhvaćeni područjem primjene ove Direktive isključeni iz sustava oslobođenja na izvoru na temelju članka 13. i sustava brzog povrata na temelju članka 14., kako je primjenjivo.

2. Države članice donose potrebne mjere kako bi u slučaju da se članak 13. ili članak 14. ne primjenjuju na dividende zbog neispunjenih uvjeta navedenih u ovoj Direktivi, oni koji imaju pravo na povrat ili njihov ovlašteni predstavnik koji zahtijevaju povrat preplaćenog poreza po odbitku na takve dividende bili dužni dostaviti barem informacije koje se zahtijevaju na temelju naslova E Priloga II., osim ako su te informacije već dostavljene na temelju članka 10.

Članak 18.

Odgovornost

Države članice poduzimaju odgovarajuće mjere u okviru svojih nacionalnih pravila kako bi osigurale da se ovlašteni financijski posrednik koji u cijelosti ili djelomično ne ispunjava svoje obveze na temelju članaka 10., 11., 12., 13., 14. ili 15. može smatrati odgovornim za potpuni ili djelomični gubitak prihoda od poreza po odbitku.

POGLAVLJE IV.

Sankcije i završne odredbe

Članak 19.

Sankcije

Države članice utvrđuju pravila o sankcijama koje se primjenjuju na kršenja nacionalnih odredaba donesenih na temelju ove Direktive i poduzimaju sve potrebne mjere kako bi se osigurala njihova provedba. Te sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

Članak 20.

Objave ESMA-e

1. Najkasnije od 2026. ESMA na godišnjoj osnovi te u roku od 120 radnih dana od početka svake godine objavljuje tržišnu kapitalizaciju i stopu tržišne kapitalizacije svake države članice za barem prethodnu godinu. ESMA izrađuje nacrt regulatornih tehničkih standarda o metodologiji za izračun tržišne kapitalizacije i stope tržišne kapitalizacije kako su definirane u članku 3. stavku 1. točkama 32. odnosno 33. ESMA taj nacrt regulatornih tehničkih standarda dostavlja Komisiji do 31. listopada 2025.

2. Komisiji se delegira ovlast za donošenje regulatornih tehničkih standarda iz stavka 1. ovog članka u skladu s postupkom utvrđenim u člancima od 10. do 14. Uredbe (EU) br. 1095/2010.

Članak 21.

Postupak odbora

1. Komisiji pomaže odbor. Navedeni odbor je odbor u smislu Uredbe (EU) br. 182/2011.

2. Pri upućivanju na ovaj stavak primjenjuje se članak 5. Uredbe (EU) br. 182/2011.

Članak 22.

Evaluacija

1. Komisija do 31. prosinca 2032. evaluira učinak sljedećeg na postizanje ciljeva ove Direktive:

(a) mehanizama izvješćivanja iz članka 10.; i

(b) mogućnosti da države članice koje ispunjavaju uvjete iz članka 2. stavka 3. da ne primjenjuju poglavlje III.

Komisija u istom roku podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću.

2. Komisija do 31. prosinca 2034. i svakih pet godina nakon toga ispituje i evaluira funkcioniranje ove Direktive, uključujući moguću potrebu za izmjenom posebnih odredaba, te podnosi izvješće Europskom parlamentu i Vijeću.

3. Države članice Komisiji priopćavaju relevantne godišnje statističke podatke, kako je navedeno u stavku 4., radi evaluacije ove Direktive u svrhu poboljšanja postupaka oslobođenja od poreza po odbitku kako bi se smanjilo dvostruko oporezivanje i suzbila zlouporaba poreza.

4. Komisija u skladu s postupkom iz članka 21. stavka 2. utvrđuje popis godišnjih statističkih podataka koje države članice trebaju dostaviti za potrebe evaluacije ove Direktive, kao i format i uvjete priopćavanja tih informacija.

5. Komisija čuva povjerljivost informacija koje su joj priopćene na temelju ove Direktive u skladu s odredbama koje se primjenjuju na institucije Unije.

6. Informacije koje država članica priopći Komisiji na temelju stavka 3. i sva izvješća ili dokumenti Komisije koji sadržavaju te informacije smiju se dostaviti drugim državama članicama. Sve takve dostavljene informacije podliježu obvezi čuvanja službene tajne i zaštićene su na način koji se primjenjuje na slične informacije na temelju nacionalnih pravila države članice koja ih je primila.

Članak 23.

Zaštita osobnih podataka

1. Za potrebe ispravne primjene ove Direktive države članice ograničavaju opseg obveza i prava predviđenih u člancima od 13. do 19. Uredbe (EU) 2016/679 u mjeri u kojoj je to potrebno za zaštitu interesâ iz članka 23. stavka 1. točke (e) te uredbe ako takve obveze ili ostvarivanje takvih prava mogu ugroziti te interese.

2. Pri obradi osobnih podataka ovlašteni financijski posrednici i nadležna tijela država članica smatraju se voditeljima obrade u smislu članka 4. stavka 7. Uredbe (EU) 2016/679, u okviru djelatnosti koje obavljaju na temelju ove Direktive.

3. Informacije, uključujući osobne podatke, obrađene u skladu s ovom Direktivom ne čuvaju se dulje nego što je to potrebno za ostvarivanje svrhe ove Direktive te u svakom slučaju u skladu s domaćim pravilima o zastari koja se primjenjuju na pojedinačnog voditelja obrade podataka.

Članak 24.

Obavješćivanje

Država članica koja uspostavi i vodi nacionalni registar na temelju članka 5. obavješćuje Komisiju o svim naknadnim promjenama pravila o upravljanju tim nacionalnim registrom. Komisija te informacije objavljuje u *Službenom listu Europske unije* i prema potrebi ih ažurira.

Članak 25.

Prenošenje

1. Države članice donose i objavljuju, do 31. prosinca 2028., zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s ovom Direktivom. One o tome odmah obavješćuju Komisiju.

One primjenjuju te odredbe od 1. siječnja 2030.

Kada države članice donose te mjere, one sadržavaju upućivanje na ovu Direktivu ili se na nju upućuje prilikom njihove službene objave. Načine tog upućivanja određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih mjera nacionalnog prava koje donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

3. Države članice koje ispunjavaju uvjete iz članka 2. stavka 3. u trenutku prenošenja ove Direktive i ne odluče primjenjivati poglavlje III. obavješćuju Komisiju do 31. prosinca 2028. One bez odgode priopćuju Komisiji svaku naknadnu promjenu svojeg nacionalnog sustava oslobođenja na izvoru u vezi s uvjetima navedenim u članku 3. stavku 1. točki 31.

Države članice iz prvog podstavka ovog stavka donose i objavljuju zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s poglavljem III. kako je navedeno u članku 2. stavku 3. ili u roku od pet godina od četvrte uzastopne objave podataka koju provodi ESMA, kako je navedeno u članku 2. stavku 4., iz koje je vidljivo je li stopa tržišne kapitalizacije te države članice dosegla ili premašila prag kako je utvrđen u članku 2.

Članak 26.

Stupanje na snagu

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 27.

Adresati

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 10. prosinca 2024.

Za Vijeće

Predsjednik

VARGA M.

PRILOG I.

DIGITALNA POTVRDA O POREZNOJ REZIDENTNOSTI IZ ČLANKA 4.

Tehnički zahtjevi

1. Digitalna potvrda o poreznoj rezidentnosti (eTRC):

   — izdaje se s elektroničkim pečatom u skladu s Uredbom (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća ([1]),

   — nudi mogućnost generiranja ljudski i strojno čitljivih formata eTRC-a s dokumentima u formatu PDF ili sličnim drugim formatima koji se mogu upotrebljavati u automatiziranim sustavima,

   — može se ispisati,

   — sadržava okvir za slobodni unos teksta u kojem se mogu navesti informacije na temelju članka 4. stavka 2. točke (h).

2. Ako su ispunjeni pravni i tehnički zahtjevi u Uniji, države članice mogu uvesti postupak provjere na temelju europske lisnice za digitalni identitet kako je navedena u odjeljku 1. Uredbe (EU) br. 910/2014, kako je izmijenjena Uredbom (EU) 2024/1183 Europskog parlamenta i Vijeća ([2]).

Odbor pomaže Komisiji u uvođenju eTRC-a u državama članicama. Uz navedeno, Odbor može pružati tehničku pomoć u pogledu mogućih izmjena tehničke osnove za eTRC ili u pogledu novih tehničkih dostignuća.

([1]) Uredba (EU) br. 910/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 23. srpnja 2014. o elektroničkoj identifikaciji i uslugama povjerenja za elektroničke transakcije na unutarnjem tržištu i stavljanju izvan snage Direktive 1999/93/EZ (SL L 257, 28.8.2014., str. 73.).

([2]) Uredba (EU) 2024/1183 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. travnja 2024. o izmjeni Uredbe (EU) br. 910/2014 u pogledu uspostave europskog okvira za digitalni identitet (SL L, 2024/1183, 30.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1183/oj).

PRILOG II.

IZVJEŠĆIVANJE IZ ČLANAKA 10. i 17.

Ovlašteni financijski posrednici dostavljaju sljedeće informacije u odgovarajućem formatu XML:

Vrsta informacija	Specifikacija
A. **Informacije o osobi koja pruža informacije**	
Ime ovlaštenog financijskog posrednika ili, ako je primjenjivo, zastupnika za porez po odbitku	
Europski jedinstveni identifikator (EUID), identifikacijska oznaka pravnog subjekta (LEI) ili drugi identifikator	
Službena adresa	
Ostali relevantni podaci	Porezni identifikacijski broj (PIB) koji dodjeljuje država članica izvora, ako je dostupan, i porezni identifikacijski broj koji dodjeljuje jurisdikcija rezidentnosti u porezne svrhe, jurisdikcija/jurisdikcije koje su izdale porezni identifikacijski broj E-adresa i broj telefona
Navesti jesu li informacije pružene na temelju članka 10. stavka 3.	Podaci o financijskom posredniku koji nije ovlašteni financijski posrednik (ime i EUID, LEI ili drugi identifikator)
B. **Informacije o primatelju isplate dividende ili kamate**	
Podaci o financijskom posredniku ili krajnjem ulagatelju koji prima isplatu dividende ili kamate Ako se primjenjuje mogućnost izvješćivanja iz članka 10. stavka 4.: zastupnik za porez po odbitku ili imenovani ovlašteni financijski posrednik dužan je izvijestiti o informacijama o krajnjem ulagatelju koji prima isplatu dividende ili kamate	
Fizička osoba	Ime, porezni identifikacijski broj koji dodjeljuje država članica izvora, ako je dostupan, i porezni identifikacijski broj/porezni identifikacijski brojevi koje dodjeljuje jurisdikcija/jurisdikcije rezidentnosti u porezne svrhe, jurisdikcija/jurisdikcije koje su izdale porezni identifikacijski broj, datum rođenja, adresa
Subjekt	Naziv, porezni identifikacijski broj koji dodjeljuje država članica izvora, ako je dostupan, i porezni identifikacijski broj/porezni identifikacijski brojevi koje dodjeljuje jurisdikcija/ jurisdikcije rezidentnosti u porezne svrhe, jurisdikcija/jurisdikcije koje su izdale porezni identifikacijski broj, adresa, LEI, ako je primjenjivo, EUID, ako je primjenjivo Ako ne postoji identifikacijski broj, pravni oblik i datum osnivanja
Informacije o poreznoj rezidentnosti (ispuniti ako je osoba u odjeljku A ovlašteni financijski posrednik registriranog vlasnika)	Verifikacijski kod eTRC-a ili informacije iz članka 12. stavka 2. točke (b), ako je primjenjivo Naziv zemlje porezne rezidentnosti

Vrsta informacija	Specifikacija
Broj ulagačkog računa	Broj računa na kojem financijski posrednik/ulagatelj koji prima isplatu drži vrijednosne papire
Vrsta računa	Vrsta računa prema članku 38. Uredbe (EU) br. 909/2014 i drugi računi: A – Vlastiti račun (koji vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) B – Opći račun treće strane (koji za račun klijenata vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) C – Individualni račun treće strane (koji u ime klijenta vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) D – Detaljni registracijski račun u općem računu treće strane (vrijednosni papiri klijenta uključeni u opći račun treće strane koji vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) E – Globalni račun treće strane koji nije B F – Individualni račun imatelja vrijednosnih papira koji nije D ili C G – Druga vrsta računa

C. **Informacije o isplatitelju isplate dividende ili kamate**

Podaci o financijskom posredniku od kojeg izvjestitelj prima isplatu dividende ili kamate Ako se primjenjuje mogućnost izvješćivanja iz članka 10. stavka 4.: odjeljak C sadržava informacije o svakom ovlaštenom financijskom posredniku koji je dio lanca isplata za vrijednosne papire. Te se informacije odnose na lanac slijednih isplata financijskih posrednika.	
Pravna osoba	Naziv, LEI, porezni identifikacijski broj koji dodjeljuje država članica izvora, ako je dostupan, i porezni identifikacijski broj/porezni identifikacijski brojevi koje dodjeljuje jurisdikcija/jurisdikcije rezidentnosti u porezne svrhe, jurisdikcija/jurisdikcije koje su izdale porezni identifikacijski broj, adresa, EUID, ako je primjenjivo
Broj ulagačkog računa	Broj računa na kojem je financijski posrednik koji obavlja isplatu držao vrijednosne papire
Vrsta računa	Vrsta računa prema članku 38. Uredbe (EU) br. 909/2014 i drugi računi: A – Vlastiti račun (koji vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) B – Opći račun treće strane (koji za račun klijenata vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira)

Vrsta informacija	Specifikacija
	C – Individualni račun treće strane (koji u ime klijenta vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) D – Podrobni registracijski račun u općem računu treće strane (vrijednosni papiri klijenta uključeni u opći račun treće strane koji vodi sudionik u središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira) E – Globalni račun treće strane koji nije B F – Individualni račun imatelja vrijednosnih papira koji nije D ili C G – Druga vrsta računa

D. **Informacije o isplati dividende ili kamate**

Izdavatelj	Naziv, porezni identifikacijski broj ili, ako ne postoji, LEI ili EUID, službena adresa
Središnji depozitorij vrijednosnih papira	Podaci o središnjem depozitoriju vrijednosnih papira izvornog registra vrijednosnih papira
ISIN (međunarodni identifikacijski broj vrijednosnih papira)	Podaci o vrijednosnom papiru
Vrsta vrijednosnog papira	Vrsta dionice, odnosna imovina potvrde o deponiranim dionicama, obveznica
Broj vrijednosnih papira koji daju pravo na primitak isplate	Broj namirenih vrijednosnih papira
	Broj vrijednosnih papira u postupku namire
Vrsta isplate	Gotovina Dionice (navesti proizlaze li iz dividende u dionicama te broj ISIN)
COAF (službeni identifikator događaja korporativnog djelovanja) ili, ako nije dostupan, podrobne informacije o raspodjeli	Podaci o događaju (raspodjela dividendi/kamata)
Relevantni datumi	Datum prestanka prava na dividende, datum utvrđivanja stanja, datum isplate
Iznos dividende ili kamata koji je primljen / koji treba biti primljen i valuta	Bruto iznos, neto iznos
Informacije o porezu po odbitku	Stopa poreza po odbitku koja se primjenjuje ili se treba primjenjivati, zadržani iznos, iznos i stopa dodatne naknade ako je primjenjivo
	Pravna osnova primjenjive stope poreza po odbitku (ispuniti ako je osoba u odjeljku A ovlašteni financijski posrednik registriranog vlasnika)
Broj IBAN gotovinskog računa	Broj IBAN računa na koji je isplata prenesena

Vrsta informacija	Specifikacija
E. **Informacije o primjeni mjera protiv zlouporabe koje mora ispuniti ovlašteni financijski posrednik koji zahtijeva oslobođenje**	
Informacije o razdoblju držanja odnosnih dionica kojima se trguje na burzi	Dvije rubrike: 1. za odnosne dionice stečene više od pet dana prije datuma prestanka prava na dividende – broj dionica 2. za odnosne dionice stečene u roku od pet dana prije datuma prestanka prava na dividende – broj dionica (Načelo „prvi unutra, prvi van” (FIFO) primjenjuje se u slučaju redovnih pozicija trgovanja)
Informacije o financijskom aranžmanu	Navesti dokaze o financijskom aranžmanu koji uključuje odnosne dionice kojima se trguje na burzi, a koji na datum prestanka prava na dividende nije namiren, istekao je ili je na drugi način raskinut
	Za odnosne dionice povezane s financijskim aranžmanom – broj dionica
	Za odnosne dionice koje nisu povezane s financijskim aranžmanom – broj dionica
F. **Informacije o transakcijama koje država članica izvora može zatražiti prema članku 10. stavku 2.**	
Informacije o transakcijama odnosnih vrijednosnih papira, počevši od godine dana prije datuma utvrđivanja stanja do, uključivo, 45 dana nakon datuma utvrđivanja stanja.	Datumi trgovanja
	Ugovorni ili dogovoreni datumi namire
	Stvarni datumi namire
	Odnosni broj vrijednosnih papira koji su predmet trgovanja
	Vrsta transakcije: kupnja, prodaja, kredit, ostalo
G. **Informacije o potvrdama o deponiranim dionicama, koje država članica izvora može zatražiti prema članku 10. stavku 2.**	
Kada se odnosi na isplatu dividende koja proizlazi iz potvrde o deponiranim dionicama	Naziv, međunarodni identifikacijski broj vrijednosnih papira (npr. ISIN) u vezi s potvrdama o deponiranim dionicama i odnosnim dionicama
	Naziv banke u kojoj su odnosne dionice deponirane

Vrsta informacija	Specifikacija
	Omjer potvrda o deponiranim dionicama i odnosnim dionica
	Broj potvrda o deponiranim dionicama, koje drži registrirani vlasnik i koje daju pravo na isplatu dividende
	Datum isplate dividende koja proizlazi iz potvrde o deponiranim dionicama
	Ukupni broj izdanih potvrda o deponiranim dionicama na datum utvrđivanja stanja
	Ukupni broj odnosnih dionica za sve izdane potvrde o deponiranim dionicama na datum utvrđivanja stanja